

☐ **LEGEA nr. 554 din 2 decembrie 2004 a contenciosului administrativ**

Forma sintetică la data 21-apr-2021. Acest act a fost creat utilizând tehnologia SintAct®-Acte Sintetice. SintAct® și tehnologia Acte Sintetice sunt mărci înregistrate ale Wolters Kluwer.

▶ (la data 07-dec-2004 actul a fost promulgat de [Decretul 1033/2004](#))

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

☐ **CAPITOLUL I: Dispoziții generale**

☐ ~~Art. 1: Subiectele de sesizare~~ **Art. 1: Subiectele de sesizare a instanței** ▶ (la data 02-aug-2007 Art. 1 din capitolul I modificat de Art. I, punctul 1. din [Legea 262/2007](#))

☐ **(1)** Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.

*) În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a), r) și s) și art. 8 alin. (1¹) și (1²) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

În vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului.

▶ (la data 02-iul-2020 Art. 1, alin. (1) din capitolul I a se vedea referințe de aplicare din [Actul din Decizia 8/2020](#))

(2) Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

~~**(3)** Avocatul Poporului, ca urmare a controlului realizat, potrivit legii sale organice, în baza unei sesizări a unei persoane fizice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau excesul de putere al autorității administrative nu poate fi înlăturat decât prin justiție, poate sesiza instanța competentă de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petiționarul dobândește, de drept, calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate.~~

(3) Avocatul Poporului, în urma controlului realizat, potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau refuzul autorității administrative de a-și realiza atribuțiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiție, poate sesiza instanța competentă de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea.

▶ (la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (3) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din [Legea 262/2007](#))

~~**(4)** Ministerul Public, atunci când, în urma exercitării atribuțiilor prevăzute de legea sa organică, apreciază că încălcările drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor se datorează existenței unor acte administrative unilaterale individuale ale autorităților publice emise cu exces de putere, sesizează instanța de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei~~

~~juridice vătămate. Petiționarul dobândește, de drept, calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate.~~

(4) Ministerul Public, atunci când, în urma exercitării atribuțiilor prevăzute de legea sa organică, apreciază că încălcările drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor se datorează existenței unor acte administrative unilaterale individuale ale autorităților publice emise cu exces de putere, cu acordul prealabil al acestora, sesizează instanța de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vătămate. Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (4) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din Legea 262/2007)

~~**(5)** Când Ministerul Public apreciază că, prin excesul de putere, concretizat în emiterea unui act administrativ normativ, se vatămă un interes public, va sesiza instanța de contencios administrativ competentă de la sediul autorității publice emitente.~~

(5) Când Ministerul Public apreciază că prin emiterea unui act administrativ normativ se vatămă un interes legitim public, sesizează instanța de contencios administrativ competentă de la sediul autorității publice emitente.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (5) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din Legea 262/2007)

~~**(6)** Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ nelegal poate să solicite instanței constatarea nulității acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat, întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se va pronunța, la cerere, și asupra legalității actelor civile încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor civile produse.~~

(6) Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se pronunță, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, și asupra validității actelor juridice încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor juridice produse de acestea. Acțiunea poate fi introdusă în termen de un an de la data emiterii actului.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (6) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din Legea 262/2007)

~~**(7)** Persoana vătămată în drepturile sale sau în interesele sale legitime, prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe ale Guvernului neconstituționale, se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile prezentei legi.~~

(7) Persoana vătămată în drepturile sau în interesele sale legitime prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe ale Guvernului neconstituționale se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile prezentei legi.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (7) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din Legea 262/2007)

~~**(8)** În condițiile prezentei legi, acțiunile în contencios administrativ pot fi introduse de prefect și de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, precum și de orice persoană de drept public vătămată într-un drept sau, după caz, când s-a vătămat un interes legitim.~~

(8) Prefectul, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și orice subiect de drept public pot introduce acțiuni în contencios administrativ, în condițiile prezentei legi și

ale

legilor

speciale.

►(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (8) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din Legea 262/2007)

~~(9) Participarea în instanță a reprezentantului Ministerului Public este obligatorie. Pentru situația prevăzută la alin. (5), instanța, din oficiu sau la cerere, poate introduce în cauză organismele sociale cu personalitate juridică interesate.~~

~~(9) Cererile în contencios administrativ se soluționează fără participarea reprezentantului Ministerului Public. Pentru situația prevăzută la alin. (5), instanța, din oficiu sau la cerere, poate introduce în cauză organismele sociale cu personalitate juridică interesate.~~

►(la data 28 dec 2005 Art. 1, alin. (9) din capitolul I modificat de Art. IV din Ordonanța urgentă 190/2005)

~~(9) Pentru situația prevăzută la alin. (5), instanța, din oficiu sau la cerere, poate introduce în cauză organismele sociale cu personalitate juridică interesate.~~

►(la data 13 feb 2007 Art. 1, alin. (9) din capitolul I atacat de (excepție admisă) Actul din Decizia 65/2007)

(9) La soluționarea cererilor în contencios administrativ, reprezentantul Ministerului Public poate participa, în orice fază a procesului, ori de câte ori apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor.

►(la data 02-aug-2007 Art. 1, alin. (9) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din Legea 262/2007)

1.

Orice raport procesual, inclusiv cel de contencios administrativ, presupune existența unui reclamant și pârât. În contenciosul administrativ, regula este că au calitatea de reclamant persoanele fizice și juridice de drept privat care se consideră lezate în drepturile sau interesele lor legitime prin actele administrative. Excepția este că pot avea calitatea de reclamant și persoanele juridice de drept public în măsura în care printr-un act administrativ îi este lezat un drept sau interes legitim¹.

2.

Potrivit art. 2 alin. (1) lit. a) din Lege, poate avea calitatea de reclamant și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private ca, de exemplu, o societate civilă².

3.

... citește mai departe (1-20)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Dreptul de acces la justiție. Imposibilitatea unei entități bisericești de a acționa în justiție decurgând din refuzul jurisdicțiilor civile de a-i recunoaște personalitatea juridică. Principiul securității juridice. Așteptarea legitimă

În cauza *Biserica catolică din Khania c. Greciei*, soluționată prin hotărârea din 16 decembrie 1997¹, Curtea a reținut că, de-a lungul timpului, bisericile parohiale catolice din Grecia au dobândit, utilizat și transferat liber, în numele lor, bunuri mobile și imobile, au încheiat contracte și au participat la tranzacții, îndeosebi notariale, a căror validitate a fost întotdeauna recunoscută.

Pe plan fiscal, ele au beneficiat de exonerările prevăzute de legislația greacă pentru fundațiile de binefacere și asociațiile cu caracter nonlucrative.

CEDO a mai reținut că jurisprudența și practica administrativă constante au creat, în timp, o securitate juridică atât în materie patrimonială, cât și în ceea ce privește problema reprezentării în justiție a diferitelor biserici parohiale catolice, securitate juridică în care biserica reclamantă putea să se încreadă în mod legitim. ... citește mai departe (1-42)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 2: Semnificația unor termeni

~~(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:~~

~~a) persoana vătămată — orice persoană fizică sau juridică ori grup de persoane fizice, titular ale unor drepturi subiective sau interese legitime private vătămate~~

~~prin acte administrative; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și organismele sociale care invocă vătămarea unui interes public prin actul administrativ atacat;~~

~~**b)** autoritatea publică — orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public;~~

~~**c)** act administrativ — actul unilateral cu caracter individual sau normativ, emis de o autoritate publică în vederea executării ori a organizării executării legii, dând naștere, modificând sau stingând raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect:~~

~~— punerea în valoare a bunurilor proprietate publică;~~

~~— executarea lucrărilor de interes public;~~

~~— prestarea serviciilor publice;~~

~~— achizițiile publice;~~

~~**d)** act administrativ-jurisdicțional — actul juridic emis de o autoritate administrativă cu atribuții jurisdicționale în soluționarea unui conflict, după o procedură bazată pe contradictorialitate și cu asigurarea dreptului la apărare;~~

~~**e)** contenciosul administrativ — activitatea de soluționare, de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii, a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;~~

~~**f)** instanța de contencios administrativ, denumită în continuare instanță — Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel și tribunalele administrativ-fiscale;~~

~~**g)** nesoluționarea în termenul legal a unei cereri — faptul de a nu răspunde solicitantului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă prin lege nu se prevede alt termen;~~

~~**h)** refuzul nejustificat de a soluționa o cerere — exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea;~~

~~**i)** plângere prealabilă — plângerea prin care se solicită autorității publice emitente sau celei ierarhic superioare, după caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, în sensul revocării acestuia;~~

~~**j)** act de comandament cu caracter militar — actul administrativ referitor la problemele strict militare ale activității din cadrul forțelor armate, specifice organizării militare, care presupun dreptul comandanților de a da ordine subordonaților în aspecte privitoare la conducerea trupei, în timp de pace sau război, sau, după caz, la îndeplinirea serviciului militar;~~

~~**k)** serviciu public — activitatea organizată sau autorizată de o autoritate publică, în scopul satisfacerii, după caz, a unui interes public;~~

~~**l)** interes public — interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale~~

~~cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice;~~

~~m)exces de putere — exercitarea dreptului de apreciere, aparținând autorităților administrației publice, prin încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, prevăzute de Constituție sau de lege;~~

~~n)drept vătămat — orice drept fundamental prevăzut de Constituție sau de lege, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ;~~

~~o)interes legitim privat — posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat;~~

~~p)interes legitim public — posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept fundamental care se exercită în colectiv ori, după caz, în considerarea apărării unui interes public;~~

~~r)organisme sociale interesate — structuri neguvernamentale, syndicate, asociații, fundații și altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative;~~

~~s)pagubă iminentă — prejudiciu material viitor, dar previzibil cu evidență sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice ori a unui serviciu public;~~

~~ș)instanță de executare — instanță care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ.~~

▣(1)În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

▣a)persoană vătămată - orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum și organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate;

*) În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a), r) și s) și art. 8 alin. (1¹) și (1²) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

În vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului.

▣(la data 02-iul-2020 Art. 2, alin. (1), litera A. din capitolul I a se vedea referințe de aplicare din Actul din Decizia 8/2020)

b)autoritate publică - orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică;

▣(la data 31-mar-2017 Art. 2, alin. (1), litera B. din capitolul I a se vedea referințe de aplicare din Decizia 1/2017)

▶(la data 22-mai-2017 Art. 2, alin. (1), litera B. din capitolul I a se vedea referinte de aplicare din **Decizia 28/2017**)

~~e)act administrativ—actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ;~~

▶(la data 31-mar-2017 Art. 2, alin. (1), litera C. din capitolul I a se vedea referinte de aplicare din **Decizia 1/2017**)

▶(la data 02-mar-2018 Art. 2, alin. (1), litera C. din capitolul I a se vedea recurs in interesul legii **Decizia 25/2017**)

c)act administrativ - actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice;

▶(la data 02-aug-2018 Art. 2, alin. (1), litera C. din capitolul I modificat de Art. I, punctul 1. din **Legea 212/2018**)

c¹)sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative;

▶(la data 02-aug-2018 Art. 2, alin. (1), litera C. din capitolul I completat de Art. I, punctul 2. din **Legea 212/2018**)

d)act administrativ-jurisdicțional - actul emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială;

e)jurisdicție administrativă specială - activitatea înfăptuită de o autoritate administrativă care are, conform legii organice speciale în materie, competența de soluționare a unui conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale;

f)contencios administrativ - activitatea de soluționare de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;

▶(la data 11-sep-2015 Art. 2, alin. (1), litera F. din capitolul I a se vedea recurs in interesul legii **Decizia 13/2015**)

▶(la data 09-feb-2017 Art. 2, alin. (1), litera F. din capitolul I a se vedea referinte de aplicare din **Decizia 16/2016**)

▶(la data 31-mar-2017 Art. 2, alin. (1), litera F. din capitolul I a se vedea referinte de aplicare din **Decizia 1/2017**)

g)instanță de contencios administrativ, denumită în continuare instanță - Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel și tribunalele administrativ-fiscale;

h) nesoluționare în termenul legal a unei cereri - faptul de a nu răspunde solicitantului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă prin lege nu se prevede alt termen;

i) refuz nejustificat de a soluționa o cerere - exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat și nepunerea în executare a actului administrativ emis ca urmare a soluționării favorabile a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile;

j) plângere prealabilă - cererea prin care se solicită autorității publice emitente sau celei ierarhic superioare, după caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, în sensul revocării sau modificării acestuia;

k) acte care privesc raporturile cu Parlamentul - actele emise de o autoritate publică, în realizarea atribuțiilor sale, prevăzute de Constituție sau de o lege organică, în raporturile de natură politică cu Parlamentul;

l) act de comandament cu caracter militar - actul administrativ referitor la problemele strict militare ale activității din cadrul forțelor armate, specifice organizării militare, care presupun dreptul comandanților de a da ordine subordonaților în aspecte privitoare la conducerea trupei, în timp de pace sau război ori, după caz, la îndeplinirea serviciului militar;

m) serviciu public - activitatea organizată sau, după caz, autorizată de o autoritate publică, în scopul satisfacerii unui interes legitim public;

n) exces de putere - exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor;

o) drept vătămat - orice drept prevăzut de Constituție, de lege sau de alt act normativ, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ;

p) interes legitim privat - posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat;

r) interes legitim public - interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice;

*) În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a), r) și s) și art. 8 alin. (1¹) și (1²) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

În vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului.

[▶\(la data 02-iul-2020 Art. 2, alin. \(1\), litera R. din capitolul I a se vedea referințe de aplicare din Actul din Decizia 8/2020 \)](#)

s) organisme sociale interesate - structuri neguvernamentale, syndicate, asociații, fundații și altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative;

*) În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a), r) și s) și art. 8 alin. (1¹) și (1²) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

În vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului.

▶(la data 02-iul-2020 Art. 2, alin. (1), litera S. din capitolul I a se vedea referințe de aplicare din Actul din **Decizia 8/2020**)

s)pagubă iminentă - prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public;

t)cazuri bine justificate - împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ;

t)instanță de executare - instanța care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 2, alin. (1) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 3. din **Legea 262/2007**)

(2)Se asimilează actelor administrative unilaterale și refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal.

1.

Actele administrative sunt actele prin care administrația se manifestă ca purtătoare a autorității publice⁸. Actul administrativ este forma juridică principală de activitate a administrației publice, care constă într-o manifestare de voință expresă, unilaterală și supusă unui regim de putere publică, precum și controlului de legalitate al instanțelor judecătorești, care emană de la autorități administrative sau de la persoane private autorizate de acestea, prin care se nasc, modifică sau sting drepturi și obligații corelative⁹. Potrivit art. 2 alin. (1) lit. c) din Lege, sunt asimilate actelor administrative, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice. De asemenea, prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ.

... citește mai departe (1-49)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Ordinele profesionale. Natură juridică. Autorități publice

În cauza *Le Compte, Van Leuven și De Meyere c. Belgiei*¹⁹, Curtea a reținut că Ordinul belgian al medicilor este o instituție de drept public, întemeiată pe lege și integrată în structurile statului, care asigură un anumit control public asupra exercitării artei medicale și se bucură de prerogative exorbitante față de dreptul comun, elemente care conduc la concluzia că Ordinul nu poate fi considerat o asociație civilă.

Curtea a mai reținut că existența Ordinului și corolarul său – obligația medicilor de a se înscrie pe listele sale și de a se supune autorității organelor acestuia – nu au nici ca obiect, nici ca efect limitarea dreptului de asociere garantat de art. 11 par. 1 din Convenție.

2. ... citește mai departe (1-23)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 3: Tutela administrativă

▶(la data 12-dec-2016 Art. 3 din capitolul I a se vedea referințe de aplicare din **Decizia 26/2016**)

▶(la data 08-iul-2015 Art. 3 din capitolul I a se vedea referințe de aplicare din **Decizia 11/2015**)

~~**(1)**Prefectul poate ataca, în termenele prevăzute la art. 11, în fața instanței de contencios administrativ, actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale.~~

(1) Prefectul poate ataca direct în fața instanței de contencios administrativ actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale; acțiunea se formulează în termenul prevăzut la art. 11 alin. (1), care începe să curgă de la momentul comunicării actului către prefect și în condițiile prevăzute de prezenta lege. Acțiunea introdusă de prefect este scutită de taxa de timbru.

►(la data 02-aug-2007 Art. 3, alin. (1) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 4. din Legea 262/2007)

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici poate ataca în fața instanței de contencios administrativ actele autorităților publice centrale și locale prin care se încalcă legislația privind funcția publică, în condițiile prezentei legi și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată.

~~(3) Până la soluționarea cauzei, actul atacat potrivit alin. (1) și (2) este suspendat de drept.~~

(3) Până la soluționarea cauzei, actul atacat potrivit alin. (1) este suspendat de drept.

►(la data 05-iul-2019 Art. 3, alin. (3) din capitolul I modificat de Art. 633 din partea X din Ordonanța urgentă 57/2019)

1.

Tutela reprezintă o limită impusă autorităților administrative locale, în vederea salvagărdării legalității și apărării interesului public²¹.

Articolul 3 din Lege face referire la 2 tipuri de tutelă:

- cea exercitată de prefect. Prefectul este, potrivit art. 123 din Constituție și art. 3 din Lege, autoritatea de tutelă administrativă jurisdicționalizată pentru actele autorităților administrației publice locale.
- cea exercitată de Agenția Națională a Funcționarilor Publici. Agenția Națională a Funcționarilor Publici este autoritatea de tutelă administrativă jurisdicționalizată pentru toate autoritățile publice, centrale și locale, însă numai într-un domeniu strict determinat, acela al raporturilor de funcție publică.

2.

Subiectele raporturilor de tutelă administrativă au o determinare constituțională și legală, fiind reprezentate de Guvern, respectiv prefect, precum și de autoritățile autonomiei locale și județene²².

... citește mai departe (1-10)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Controlul de tutelă exercitat de prefect. Obiect. Actele administrative ale autorităților publice locale

În interpretarea dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 554/2014 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 63 alin. (5) lit. e) și art. 115 alin. (2) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și lit. e) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 123 alin. (5) din Constituție, prefectului îi este recunoscut dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ actele administrative emise de autoritățile administrației publice locale, în înțelesul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare (ICCJ, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dec. nr. 11 din 11 mai 2015, publicată în M. Of. nr. 501 din 8 iulie 2015). ... citește mai departe (1-11)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

☐ **Art. 4: Excepția de nelegalitate**

~~(1) Legalitatea unui act administrativ unilateral poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, va sesiza prin încheiere motivată instanța de contencios administrativ competentă, suspendând cauza.~~

~~(1) Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond,~~

~~sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza, încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze.~~

~~→ (la data 02-aug-2007 Art. 4, alin. (1) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 5. din Legea 262/2007)~~

~~(1) Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza; încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze și nici atunci când excepția de nelegalitate a fost invocată în cauze penale.~~

~~→ (la data 25-nov-2010 Art. 4, alin. (1) din capitolul I modificat de Art. VII din Legea 202/2010)~~

~~(2) Instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedura de urgență, în ședință publică, cu citarea părților.~~

~~(2) Instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedura de urgență, în ședință publică, cu citarea părților și a emitentului. În cazul în care excepția de nelegalitate vizează un act administrativ unilateral emis anterior intrării în vigoare a prezentei legi, cauzele de nelegalitate urmează a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.~~

~~→ (la data 02-aug-2007 Art. 4, alin. (2) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 5. din Legea 262/2007)~~

~~(3) Soluția instanței de contencios administrativ este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare și se judecă de urgență și cu precădere.~~

~~→ (la data 02-aug-2007 Art. 4, alin. (2) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 5. din Legea 262/2007)~~

~~(3) Soluția instanței de contencios administrativ este supusă recursului, care se declară în 48 de ore de la pronunțare ori de la comunicare și se judecă în 3 zile de la înregistrare, cu citarea părților prin publicitate.~~

~~→ (la data 14-nov-2006 Art. 4, alin. (3) din capitolul I a fost atacat de (excepție admisă) Decizia 647/2006)~~

~~→ (la data 30-dec-2006 Art. 4, alin. (3) din capitolul I abrogat de Actul din Decizia 647/2006)~~

~~(4) În cazul în care instanța de contencios administrativ a constatat nelegalitatea actului, instanța în fața căreia s-a ridicat excepția va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată.~~

(1) Legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.

(2) Instanța investită cu fondul litigiului și în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate, constatând că de actul administrativ cu caracter individual depinde soluționarea litigiului pe fond, este competentă să se pronunțe asupra excepției, fie printr-o încheiere interlocutorie, fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză.

În situația în care instanța se pronunță asupra excepției de nelegalitate prin încheiere interlocutorie, aceasta poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În cazul în care a constatat nelegalitatea actului administrativ cu caracter individual, instanța în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată.

(4) Actele administrative cu caracter normativ nu pot forma obiect al excepției de nelegalitate. Controlul judecătoresc al actelor administrative cu caracter normativ se exercită de către instanța de contencios administrativ în cadrul acțiunii în anulare, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

► (la data 15-feb-2013 Art. 4 din capitolul I modificat de Art. 54, punctul 1. din titlul IV din Legea 76/2012)

1.

Excepția de nelegalitate a fost definită în doctrină ca fiind o apărare pe care o parte într-un proces o face împotriva unui act administrativ ilegal ce are incidență într-o anumită cauză.

Această instituție specifică contenciosului administrativ a fost modificată substanțial prin Legea nr. 76/2012. Astfel, *judecătorul fondului a devenit și judecătorul excepției*²⁶. Astfel, excepția de nelegalitate va fi rezolvată de către instanța de judecată în fața căreia a fost invocată, înainte sau odată cu soluționarea fondului cauzei și nu va mai fi trimisă la instanța de contencios administrativ. Astfel, potrivit art. 4 alin. (2) din Lege, instanța se va pronunța fie printr-o încheiere interlocutorie (care poate fi atacată numai odată cu hotărârea pronunțată asupra fondului), fie prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză.

2.

... citește mai departe (1-21)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Dreptul la un proces echitabil. Imprecizia legii. Excepție admisă

Prin *Decizia nr. 647 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 921 din 14 noiembrie 2006*, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004³⁹.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 sunt criticate sub aspectul ambiguității și impreciziei, al termenelor scurte pe care le stabilește, precum și sub aspectul modalității de citare, ceea ce, în opinia autorului excepției, încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție, în conformitate cu care „părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil”, precum și, în temeiul art. 20 alin. (1) din aceasta, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. ... citește mai departe (1-20)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

☐ **Art. 5: Actele nesupuse controlului și limitele controlului**

☐ **(1)** Nu pot fi atacate în contenciosul administrativ:

a) actele administrative ale autorităților publice care privesc raporturile acestora cu Parlamentul;

b) actele de comandament cu caracter militar.

(2) Nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară.

☐ ~~**(3)** Actele administrative emise pentru aplicarea regimului stării de război, al stării de asediu sau al celei de urgență, cele care privesc apărarea și securitatea națională ori cele emise pentru restabilirea ordinii publice, precum și pentru înlăturarea consecințelor calamităților naturale, epidemiilor și epizootiilor pot fi atacate numai pentru exces de putere.~~

~~*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) și constată că sintagma "cele care privesc apărarea și securitatea națională" cuprinsă de acestea este neconstituțională.~~

► (la data 09-mai-2011 Art. 5, alin. (3) din capitolul I atacat de (excepție admisă) Actul din Decizia 302/2011)

(3) În litigiile referitoare la actele administrative emise pentru aplicarea regimului stării de război, al stării de asediu sau al celei de urgență, cele care privesc apărarea și securitatea națională ori cele emise pentru restabilirea ordinii publice, precum și pentru înlăturarea consecințelor calamităților naturale, epidemiilor și epizootiilor nu sunt aplicabile prevederile art. 14.

▶(la data 02-aug-2018 Art. 5, alin. (3) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 3. din [Legea 212/2018](#))

~~(4) În litigiile prevăzute la alin. (3) nu sunt aplicabile prevederile art. 14 și 21.~~

▶(la data 02-aug-2018 Art. 5, alin. (4) din capitolul I abrogat de Art. I, punctul 4. din [Legea 212/2018](#))

1.

Actele care privesc raporturile cu Parlamentul sunt exceptate de la orice formă de control judecătoresc, inclusiv de la cel pe calea contenciosului administrativ (de exemplu, acordarea încrederii guvernului de către Parlament, suspendarea Președintelui României din funcție). În acest sens, a se vedea și art. 126 alin. (6) din Constituție: Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.

2.

Potrivit art. 5 alin. (2) din Lege, anumite acte sunt sustrate controlului pe calea contenciosului administrativ, ele putând fi atacate pe calea dreptului comun. Astfel, nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară.

[... citește mai departe \(1-6\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Acte administrative supuse unei alte proceduri judiciare

Prin *Decizia nr. 182 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 366 din 26 aprilie 2006*, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, constatând că acestea nu contravin dispozițiilor art. 21, art. 52 alin. (1) și (2), art. 126 alin. (6) și art. 140 alin. (1) teza a doua din Constituție și nici celor ale art. 6 par. 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens, Curtea a reținut că actele administrative la care se referă art. 5 alin. (2) din Lege sunt supuse unei alte proceduri judiciare, nefiind sustrate total controlului instanțelor de judecată.

2.

Acte administrative care privesc apărarea și securitatea națională. Limitele controlului.

Neconstituționalitate... [citește mai departe \(1-16\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

☐ **Art. 6: Actele administrativ-jurisdicționale**

(1) Jurisdicțiile administrative speciale sunt facultative și gratuite.

~~(2) Actele administrativ-jurisdicționale pot fi atacate direct la instanța de contencios administrativ competentă potrivit art. 10, în termen de 15 zile de la comunicare, dacă partea nu exercită căile administrativ-jurisdicționale de atac.~~

(2) Actele administrative susceptibile, potrivit legii organice, să facă obiectul unei jurisdicții speciale administrative pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, cu respectarea dispozițiilor art. 7 alin. (1), dacă partea înțelege să nu exercite procedura administrativ-jurisdicțională.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 6, alin. (2) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 6. din [Legea 262/2007](#))

~~(3) Dacă partea care a optat pentru jurisdicția administrativă specială înțelege să nu utilizeze calea administrativ-jurisdicțională de atac, va notifica aceasta organului administrativ-jurisdicțional competent. Termenul prevăzut la alin. (2) începe să curgă de la data notificării.~~

(3) Actul administrativ-jurisdicțional pentru care, prin lege organică specială, se prevede o cale de atac în fața unei alte jurisdicții administrative speciale poate fi atacat direct la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la comunicare, dacă partea înțelege să renunțe la calea administrativ-jurisdicțională de atac.

▶ (la data 02-aug-2007 Art. 6, alin. (3) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 6. din [Legea 262/2007](#))

~~(4) Dacă partea care a optat pentru jurisdicția administrativă specială înțelege să renunțe la calea administrativ-jurisdicțională în timpul soluționării acestui litigiu, va notifica intenția sa organului administrativ-jurisdicțional sesizat, care emite o decizie ce atestă renunțarea la jurisdicția administrativă specială. Termenul prevăzut la alin. (2) începe să curgă de la data comunicării acestei decizii.~~

(4) Dacă partea care a optat pentru jurisdicția administrativă specială sau pentru calea de atac la un alt organ administrativ-jurisdicțional înțelege să renunțe la aceasta în timpul soluționării litigiului, este obligată să notifice decizia de renunțare organului administrativ-jurisdicțional în cauză. Partea sesizează instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la notificare, în această situație, procedura administrativă prealabilă prevăzută de art. 7 nu se mai efectuează.

▶ (la data 02-aug-2007 Art. 6, alin. (4) din capitolul I modificat de Art. I, punctul 6. din [Legea 262/2007](#))

1.

Jurisdicțiile administrative speciale au fost consacrate prin art. 21 alin. (4) din Constituție, pentru a nu se obstrucționa accesul la justiție²⁹.

Prin urmare, cel care se consideră lezat într-un drept sau interes legitim al său poate alege între jurisdicția specială și instanța de contencios administrativ competentă.

Cel care a optat pentru jurisdicția specială poate renunța la aceasta în favoarea celei de contencios administrativ, chiar și în calea de atac, având obligația de a notifica acest lucru.

2.

În cazul în care se optează pentru instanța de contencios, trebuie respectată procedura prealabilă prevăzută la art. 7 și termenul de la art. 11 din Lege. Pe de altă parte, în cazul în care s-a optat pentru jurisdicția specială, dar se renunță în fața organului administrativ-jurisdicțional, aceasta va trebui să sesizeze instanța de contencios în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei sale de renunțare, iar procedura administrativă prealabilă nu mai trebuie efectuată.

[... citește mai departe \(1-3\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Procedură administrativ-jurisdicțională. Cerințele art. 6 din Convenție. Controlul de legalitate exercitat de o instanță

1. În hotărârea din 24 mai 2005, publicată în M. Of. nr. 210 din 8 martie 2006 (cauza *Buzescu c. României*), CEDO a reiterat faptul că art. 6 alin. (1) din Convenție nu obligă statele părți să supună litigiile asupra drepturilor și obligațiilor cu caracter civil unei proceduri care să respecte integral, în toate etapele, cerințele art. 6.

Intervenția inițială a organismelor administrative sau profesionale, care au sau nu prerogative judiciare, dar nu îndeplinesc toate cerințele, poate fi justificată dacă aceste organisme se supun controlului ulterior al unui organ judiciar cu competență deplină, care garantează drepturile prevăzute de art. 6 alin. (1) din Convenție.

2. În cauza *Le Compte Van Leuven și De Meyere c. Belgiei*⁴⁹, CEDO a stabilit că statul poate alege de fapt între două soluții, ambele conforme cu cerințele unui proces echitabil: fie organele administrativ-jurisdicționale îndeplinesc, ele însele, cerințele art. 6 par. 1, fie deciziile lor se supun controlului ulterior al unui organ judiciar care prezintă garanțiile cerute de acest articol al Convenției. [... citește mai departe \(1-19\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

▣ **CAPITOLUL II: Procedura de soluționare a cererilor în contenciosul administrativ**

▣ **Art. 7: Procedura prealabilă**

~~(1)Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, trebuie să solicite autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Plângerea se poate adresa în egală măsură organului ierarhic superior, dacă acesta există.~~

~~(1)Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.~~

~~►(la data 02-aug-2007 Art. 7, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 7. din Legea 262/2007)~~

(1)Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual care i se adresează trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Pentru motive temeinice, persoana vătămată, destinatar al actului, poate introduce plângerea prealabilă, în cazul actelor administrative unilaterale, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului.

►(la data 02-aug-2018 Art. 7, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 5. din Legea 212/2018)

(1¹)În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.

►(la data 02-aug-2007 Art. 7, alin. (1) din capitolul II completat de Art. I, punctul 8. din Legea 262/2007)

(2)Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.

~~**(3)**Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunoștință, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).~~

(3)Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept. Plângerea prealabilă, în cazul actelor administrative unilaterale, se va introduce în termen de 30 de zile din momentul în care persoana vătămată a luat cunoștință, pe orice cale, de conținutul actului. Pentru motive temeinice, plângerea prealabilă se poate formula și peste termenul de 30 de zile, dar nu mai târziu de 6 luni de la data la care a luat cunoștință, pe orice cale, de conținutul acestuia. Termenul de 6 luni prevăzut în prezentul alineat, precum și cel prevăzut la alin. (1) sunt termene de prescripție.

►(la data 02-aug-2018 Art. 7, alin. (3) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 5. din Legea 212/2018)

☐**(4)**Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).

(N.R.: referința la litera g din alin. 1 art. 2 se modifică în referință la litera h din alin. 1 art. 2 datorită modificării aduse de Legea 262/2007)

►(la data 02-aug-2007 Art. 7, alin. (4) din capitolul II a se vedea referințe de aplicare din Art. I, punctul 3. din Legea 262/2007)

~~(5)În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau al celor care privesc cererile celor vătămați prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, precum și în cazul prevăzut la art. 4 alin. (2), nu este obligatorie procedura prealabilă.~~

~~(5)În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau al celor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, precum și în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 4 nu este obligatorie plângerea prealabilă.~~

►(la data 02-aug-2007 Art. 7, alin. (5) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 9. din Legea 262/2007)

(5)În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici, al celor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe sau al acțiunilor îndreptate împotriva actelor administrative care nu mai pot fi revocate întrucât au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice, precum și în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 4 nu este obligatorie plângerea prealabilă.

►(la data 02-aug-2018 Art. 7, alin. (5) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 5. din Legea 212/2018)

~~(6)Plângerea prealabilă în cazul acțiunilor care au ca obiect contractele administrative are semnificația concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispozițiile din Codul de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător.~~

~~□(6)Plângerea prealabilă în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte administrative are semnificația concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispozițiile Codului de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător. În acest caz, plângerea trebuie făcută în termenul de 6 luni prevăzut la alin. (7), care va începe să curgă:(6) Plângerea prealabilă în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte~~

~~administrative trebuie făcută în termen de 6 luni, care va începe să curgă: ►(la data 02-aug-2018 Art. 7, alin. (6) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 6. din Legea 212/2018)~~

~~a)de la data încheierii contractului, în cazul litigiilor legate de încheierea lui;~~

~~b)de la data modificării contractului sau, după caz, de la data refuzului cererii de modificare făcute de către una dintre părți, în cazul litigiilor legate de modificarea contractului;~~

~~b)de la data când reclamantul a cunoscut cauza anulării, dar nu mai târziu de un an de la încheierea contractului.~~

►(la data 02-aug-2018 Art. 7, alin. (6), litera B. din capitolul II modificat de Art. I, punctul 6. din Legea 212/2018)

~~c)de la data încălcării obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de executarea contractului;~~

►(la data 02-aug-2018 Art. 7, alin. (6), litera C. din capitolul II abrogat de Art. I, punctul 7. din Legea 212/2018)

~~d)de la data expirării duratei contractului sau, după caz, de la data apariției oricărei alte cauze care atrage stingerea obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de încetarea contractului;~~

►(la data 02-aug-2018 Art. 7, alin. (6), litera D. din capitolul II abrogat de Art. I, punctul 7. din Legea 212/2018)

~~e) de la data constatării caracterului interpretabil al unei clauze contractuale, în cazul litigiilor legate de interpretarea contractului.~~

~~→ (la data 02-aug-2007 Art. 7, alin. (6) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 9. din Legea 262/2007)~~

~~→ (la data 02-aug-2018 Art. 7, alin. (6), litera E. din capitolul II abrogat de Art. I, punctul 7. din Legea 212/2018)~~

*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 7 alin. (6), în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 212/2018, sunt constituționale numai în măsura în care nu impun autorității publice contractante parcurgerea procedurii prealabile.

→ (la data 11-mar-2020 Art. 7, alin. (6) din capitolul II atacat de (excepție admisă) Actul din Decizia 12/2020)

*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate și constată că sintagma "are semnificația concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispozițiile Codului de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător" din cuprinsul dispozițiilor art. 7 alin. (6), în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 212/2018 sunt neconstituționale.

→ (la data 11-mar-2020 Art. 7, alin. (6) din capitolul II atacat de (excepție admisă) Actul din Decizia 12/2020)

~~□ (7) Plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescripție.~~

~~*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și constată că textul de lege este neconstituțional în măsura în care termenul de 6 luni de la data emiterii actului se aplică plângerii prealabile formulate de persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept decât destinatarul actului.~~

~~→ (la data 19-oct-2007 Art. 7, alin. (7) din capitolul II atacat de (excepție admisă) Actul din Decizia 797/2007)~~

~~*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și constată că textul de lege este neconstituțional în măsura în care termenul de 6 luni de la data emiterii actului se aplică plângerii prealabile formulate de persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.~~

~~→ (la data 06-nov-2007 Art. 7, alin. (7) din capitolul II rectificat de Actul din Rectificare din 2007)~~

~~→ (la data 02-aug-2018 Art. 7, alin. (7) din capitolul II abrogat de Art. I, punctul 8. din Legea 212/2018)~~

*) Prin Decizia nr. 22/2020, ICCJ admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și stabilește că în litigiile de funcție publică vizând obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale neacordate, precum și atunci când angajatorul nu a emis un act administrativ ori actul respectiv nu a fost comunicat funcționarului public, acesta se poate adresa direct instanței de contencios administrativ, fără a fi necesar ca anterior sesizării instanței să fi solicitat angajatorului acordarea aceluiași drepturi.

→ (la data 10-dec-2020 Art. 7 din capitolul II a se vedea referințe de aplicare din Actul din Decizia 22/2020)

prevederi din Actul (Norme Metodologice din 2010) la data 20-aug-2010 pentru Art. 7 din capitolul II

1. Împotriva procesului-verbal de control financiar se poate formula plângere prealabilă în condițiile și în termenele prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. [554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare.
2. Plângerea prealabilă formulată împotriva procesului-verbal de control financiar reprezintă calea administrativă de atac.
3. Plângerea prealabilă se formulează în scris și va cuprinde:
 - a) datele de identificare a contestatorului;
 - b) obiectul plângerii;
 - c) motivele de fapt și de drept;
 - d) dovezile pe care se întemeiază;
 - e) semnătura contestatorului, reprezentantului legal sau a împuternicitului, după caz, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.
- 3.1. Plângerea prealabilă nu poate avea ca obiect alte sume și măsuri decât cele stabilite prin actul atacat.
- 3.2. Contestatorul poate depune în dovedirea plângerii formulate acte care nu au fost avute în vedere de organul de control financiar.
4. Plângerea prealabilă se depune la direcția din care face parte organul de control financiar al cărui act este atacat.
- 4.1. În cazul în care plângerea prealabilă este depusă la un organ incompetent din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, aceasta va fi înaintată, în termen de 5 zile de la data primirii, organului emitent al actului atacat.
- 4.2. Introducerea plângerii prealabile nu suspendă executarea actului atacat. Aceste dispoziții nu aduc atingere dreptului contestatorului de a cere suspendarea executării actului atacat, în temeiul Legii nr. [554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare.
5. Contestatorul poate renunța la plângerea prealabilă, până la soluționarea acesteia.
- 5.1. Cererea de renunțare trebuie să fie semnată de contestator, reprezentantul legal sau împuternicit, după caz, iar în cazul contestatorului persoană juridică, cererea trebuie să poarte ștampila persoanei juridice. Dovada calității de împuternicit se face potrivit legii.
- 5.2. Persoanele fizice vor anexa la cererea de renunțare copia actului de identitate.
- 5.3. Organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la plângere.
- 5.4. Prin renunțarea la plângerea prealabilă nu se pierde dreptul contestatorului de a înainta o nouă plângere în interiorul termenului general de depunere a acesteia.
6. Plângerea prealabilă formulată împotriva procesului-verbal de control financiar se soluționează de către direcția/structura din care face parte organul de control financiar al cărui act este atacat, printr-un colectiv special constituit, denumit în continuare organ de soluționare competent. Organul de soluționare competent este format din specialiști care nu au participat la întocmirea procesului-verbal de control financiar atacat, desemnați prin act administrativ al directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene și a municipiului București/directorului general al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili/Direcției generale de control financiar, după caz.
7. Pentru soluționarea plângerii prealabile se emite decizie. Decizia emisă în soluționarea plângerii prealabile este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.
- 7.1. Decizia de soluționare a plângerii prealabile se emite în formă scrisă și va cuprinde: preambulul, considerentele și dispozitivul.
 - a) Preambulul cuprinde: denumirea organului investit cu soluționarea, numele sau denumirea contestatorului, sediul social al contestatorului, numărul de înregistrare a plângerii prealabile la organul de control financiar, obiectul cauzei, precum și sinteza susținerilor părților.
 - b) Considerentele cuprind motivele de fapt și de drept care au format convingerea organului de soluționare competent în emiterea deciziei.
 - c) Dispozitivul cuprinde soluția pronunțată, calea de atac, termenul în care aceasta poate fi exercitată și instanța competentă.
- 7.2. Decizia se semnează de către conducătorul direcției din care face parte organul de control financiar al cărui act a fost atacat.
8. Analiza plângerii prealabile se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea plângerii prealabile se face în limitele sesizării.
- 8.1. Pentru lămurirea cauzei organul de soluționare competent poate solicita direcțiilor de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Ministerului Finanțelor Publice puncte de vedere.
- 8.2. Prin soluționarea plângerii prealabile nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac.
9. Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra

celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

9.1. Excepțiile de procedură pot fi următoarele: nerespectarea termenului de depunere a contestației, lipsa calității procesuale, lipsa capacității, lipsa unui interes legitim, contestarea altor sume și măsuri decât cele care au făcut obiectul actului atacat.

9.2. Excepțiile de fond în procedura de soluționare a plângerilor prelabile pot fi următoarele: necompetența organului care a încheiat actul contestat, prescripția, autoritatea de lucru judecat etc.

9.3. Pentru excepțiile de procedură și excepțiile de fond, plângerea prelabilă poate fi respinsă ca:

- a) tardivă, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de lege;
- b) fiind depusă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta, în situația în care aceasta este formulată de o persoană fizică sau juridică lipsită de calitate procesuală;
- c) fiind depusă de o persoană lipsită de capacitate de exercițiu, potrivit legii;
- d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim;
- e) prematur formulată, în situația în care măsurile sau sumele contestate nu sunt stabilite cu titlu definitiv în sarcina acestuia.

10. Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat controlul financiar a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

10.1. La soluționarea plângerii prelabile, organul de soluționare competent se va pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor organelor de urmărire penală/hotărârilor instanțelor judecătorești, precum și a expertizelor efectuate în cauză, în măsura în care le deține.

11. Prin decizie, plângerea prelabilă va putea fi admisă în totalitate sau în parte ori respinsă.

11.1. În cazul admiterii plângerii prelabile se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.

11.2. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul atacat, situație în care urmează să se încheie un nou proces-verbal de control financiar care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

12. Plângerea prelabilă poate fi respinsă ca:

- a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea plângerii nu sunt de natură să modifice constatările din actul atacat;
- b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea plângerii prelabile sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;
- c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin procesul-verbal de control financiar atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect.

12.1. Aceste soluții nu sunt prevăzute limitativ.

12.2. În cazul în care plângerea prelabilă poartă o denumire greșită, însă cuprinde elementele prevăzute la pct. 3, organul de soluționare competent va proceda la soluționarea acesteia.

13. Decizia privind soluționarea plângerii prelabile se comunică contestatorului în condițiile art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. [92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

14. Decizia emisă în soluționarea plângerii prelabile poate fi atacată de către contestator, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.

1.

Articolul 7 din Lege consacră caracterul obligatoriu al procedurii administrative prelabile. Este vorba de *recursul grațios* (cel care se desfășoară la autoritatea emitentă a actului) și cel *administrativ ierarhic* (cel care se desfășoară la autoritatea ierarhic superioară).

Această procedură administrativă este o procedură prelabilă prin care o persoană lezată într-un drept sau interes legitim al său printr-un act administrativ unilateral solicită autorității emitente sau autorității ierarhic superioare revocarea în tot sau în parte a aceluia act administrativ.

2.

Revocarea este operațiunea juridică prin intermediul căreia organul emitent sau organul ierarhic superior acestuia desființează (scoate din vigoare) un act³⁰. Revocarea în contenciosul administrativ poate interveni pentru cauze de *nelegalitate* sau *neoportunitate* a acestuia.

... citește mai departe (1-16)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Accesul la justiție. Persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept. Data de la care curge termenul pentru formularea plângerii prelabile. Excepție admisă

Prin Decizia nr. 797 din 27 septembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 707 din 19 octombrie 2007,

Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a constatat că textul de lege este neconstituțional în măsura în care termenul de 6 luni de la data emiterii actului se aplică plângerii prealabile formulate de persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept decât destinatarul actului.

Prin aceeași decizie a fost respinsă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. [... citește mai departe \(1-27\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 8: Obiectul acțiunii judiciare

~~(1) Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă adresată autorității publice emitente sau dacă nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut la art. 7 alin. (4), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea, în tot sau în parte, a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept al său, recunoscut de lege, prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a cererii.~~

~~(1) Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.~~

~~(la data 02-aug-2007 Art. 8, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 10. din [Legea 262/2007](#))~~

~~(la data 02-mar-2018 Art. 8, alin. (1) din capitolul II a se vedea recurs in interesul legii [Decizia 25/2017](#))~~

~~(la data 31-mar-2017 Art. 8, alin. (1) din capitolul II a se vedea referinte de aplicare din [Decizia 1/2017](#))~~

~~*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 8 alin. (1) raportate la art. 2 alin. (1) lit. c) teza întâi sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că decretul Președintelui privind numirea judecătorilor la Curtea Constituțională sunt excluse din sfera controlului judecătoresc sub aspectul verificării îndeplinirii condiției "înaltei competențe profesionale".~~

~~(la data 30-sep-2014 Art. 8, alin. (1) din capitolul II atacat de (excepție admisă parțial) Actul din [Decizia 459/2014](#))~~

(1) Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea se poate adresa instanței de contencios administrativ și cei care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de

soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim. Motivele invocate în cererea de anulare a actului nu sunt limitate la cele invocate prin plângerea prealabilă.

▶(la data 02-aug-2018 Art. 8, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 9. din Legea 212/2018)

☐**(1¹)** Persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula cereri prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

*) În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a), r) și s) și art. 8 alin. (1¹) și (1²) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

În vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului.

▶(la data 02-iul-2020 Art. 8, alin. (1¹) din capitolul II a se vedea referințe de aplicare din Actul din Decizia 8/2020)

☐**(1²)** Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), acțiunile întemeiate pe încălcarea unui interes legitim public pot avea ca obiect numai anularea actului sau obligarea autorității pârâte să emită un act sau un alt înscris, respectiv să efectueze o anumită operațiune administrativă, sub sancțiunea penalităților de întârziere sau a amenzii, prevăzute la art. 24 alin. (2).

▶(la data 02-aug-2007 Art. 8, alin. (1) din capitolul II completat de Art. I, punctul 11. din Legea 262/2007)

*) În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a), r) și s) și art. 8 alin. (1¹) și (1²) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

În vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului.

▶(la data 02-iul-2020 Art. 8, alin. (1²) din capitolul II a se vedea referințe de aplicare din Actul din Decizia 8/2020)

~~**(2)** Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de aplicarea și executarea contractului administrativ.~~

~~**(2)** Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de încheierea, modificarea, interpretarea, executarea și încetarea contractului administrativ.~~

~~▶(la data 02-aug-2007 Art. 8, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 12. din Legea 262/2007)~~

(2) Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice

litigii legate de încheierea contractului administrativ, inclusiv litigiile având ca obiect anularea unui contract administrativ. Litigiile care decurg din executarea contractelor administrative sunt în competența de soluționare a instanțelor civile de drept comun.

►(la data 02-aug-2018 Art. 8, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 9. din [Legea 212/2018](#))

~~(3) La soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se va avea în vedere regula după care principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public.~~

(3) La soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se are în vedere regula după care principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public.

►(la data 02-aug-2007 Art. 8, alin. (3) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 12. din [Legea 262/2007](#))

*) Prin Decizia nr. [22/2020](#), ICCJ admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și stabilește că în litigiile de funcție publică vizând obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale neacordate, precum și atunci când angajatorul nu a emis un act administrativ ori actul respectiv nu a fost comunicat funcționarului public, acesta se poate adresa direct instanței de contencios administrativ, fără a fi necesar ca anterior sesizării instanței să fi solicitat angajatorului acordarea aceluiași drepturi.

►(la data 10-dec-2020 Art. 8 din capitolul II a se vedea referințe de aplicare din Actul din [Decizia 22/2020](#))

1.

Obiectul acțiunii în contencios administrativ, adică pretenția formulată de reclamant, poate fi:

- anularea unui act administrativ (act unilateral sau contract administrativ);
- obligarea autorității publice la emiterea unui act sau înscris în vederea recunoașterii unui drept sau interes legitim;
- obligarea autorității publice la punerea în executare a unui act administrativ de autoritate emis la cererea reclamantului sau ca urmare a plângerii prealabile a acestuia;
- obligarea unei autorități publice la încheierea, modificarea, interpretarea, executarea și încetarea unui contract administrativ.

2.

Prin urmare, obiectul acțiunii în anulare îl pot constitui:

- actele administrative unilaterale (de autoritate);
- contractele administrative (și actele administrative unilaterale emise în fazele premergătoare încheierii acestor contracte).

[... citește mai departe \(1-9\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CJUE

1.

Decizie a Comisiei de a introduce acțiune în fața instanței unui stat terț. Act care nu produce efecte juridice prin el însuși. Acțiune în anulare. Inadmisibilitate

În hotărârea din 12 septembrie 2006, pronunțată în cauza *Reynolds Tobacco Holdings Inc și alții c. Comisiei* (C-131/03)⁶⁶, CJCE, Marea cameră, a constatat că pot constitui obiect al controlului jurisdicțional prevăzut de art. 230 TCE numai măsurile ce produc efecte juridice obligatorii, de natură să afecteze interesele reclamantului, prin modificarea situației sale juridice. Nu sunt susceptibile de a face obiectul unei acțiuni în anulare actele preparatorii, actele confirmative sau de execuție, simplele recomandări sau avize și, în principiu, instrucțiunile interne.

Curtea a mai reținut că, deși condiția referitoare la efecte juridice obligatorii, de natură să afecteze interesele reclamantului printr-o modificare a situației sale juridice, trebuie interpretată în lumina principiului unei protecții jurisdicționale efective, o astfel de interpretare nu poate avea ca efect anularea acestei condiții fără depășirea competențelor atribuite prin tratat instanțelor comunitare. [... citește mai departe \(1-21\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

▣**Art. 9: Acțiunile împotriva ordonanțelor Guvernului**

~~■(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe introduce acțiune la instanța de contencios administrativ, însoțită de excepția de neconstituționalitate.~~

~~*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt neconstituționale în măsura în care permit ca acțiunea introdusă la instanța de contencios administrativ să aibă ca obiect principal constatarea neconstituționalității unei ordonanțe sau a unei dispoziții dintr-o ordonanță.~~
~~►(la data 02-aug-2007 Art. 9, alin. (1) din capitolul II atacat de (excepție admisă) Actul din **Decizia 660/2007**)~~

(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe poate introduce acțiune la instanța de contencios administrativ, însoțită de excepția de neconstituționalitate, în măsura în care obiectul principal nu este constatarea neconstituționalității ordonanței sau a dispoziției din ordonanță.

►(la data 19-mai-2008 Art. 9, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. 1 din **Legea 100/2008**)

(2) Instanța de contencios administrativ, dacă apreciază că excepția îndeplinește condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. **47/1992** privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, sesizează, prin încheiere motivată, Curtea Constituțională și suspendă soluționarea cauzei pe fond.

~~**(3)** Instanța de contencios administrativ, după pronunțarea Curții Constituționale, repune cauza pe rol și va da termen, cu citarea părților, numai dacă ordonanța sau o dispoziție a acesteia a fost declarată neconstituțională. În caz contrar, respinge acțiunea ca inadmisibilă pe fond.~~

(3) După pronunțarea Curții Constituționale, instanța de contencios administrativ repune cauza pe rol și dă termen, cu citarea părților. Dacă ordonanța sau o dispoziție a acesteia a fost declarată neconstituțională, instanța soluționează fondul cauzei; în caz contrar, acțiunea se respinge ca inadmisibilă.

►(la data 02-aug-2007 Art. 9, alin. (3) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 13. din **Legea 262/2007**)

~~**(4)** În situația în care decizia de declarare a neconstituționalității este urmarea unei excepții ridicate în altă cauză, sesizarea instanței de contencios administrativ se va face în condițiile art. 7 alin. (5) și ale art. 11 alin. (1) și (2), cu precizarea că termenele încep să curgă de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.~~

(4) În situația în care decizia de declarare a neconstituționalității este urmarea unei excepții ridicate în altă cauză, acțiunea poate fi introdusă direct la instanța de contencios administrativ competentă, în limitele unui termen de decădere de un an, calculat de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

►(la data 02-aug-2007 Art. 9, alin. (4) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 13. din **Legea 262/2007**)

(5) Acțiunea prevăzută de prezentul articol poate avea ca obiect acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțe ale Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum și, după caz, obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative.

►(la data 02-aug-2007 Art. 9 din capitolul II completat de Art. I, punctul 14. din **Legea 262/2007**)

1.

Ordonanțele Guvernului pot fi supuse numai controlului constituțional, art. 9 alin. (5) are în vedere doar:

- acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțe ale Guvernului;
- anularea actelor administrative emise în baza acestor ordonanțe;
- obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative.

Reclamantul poate cere una sau mai multe dintre aceste pretenții.

2.

Acțiunea poate fi promovată direct la instanța de contencios competentă dacă ordonanța de urgență sau o dispoziție din aceasta, care a lezat dreptul sau interesul legitim al reclamantului, a fost declarată neconstituțională ca urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate într-o altă cauză³⁶. Această acțiune trebuie promovată în termenul de decădere de un an, care se calculează de la data publicării Deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

[... citește mai departe \(1-5\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Obiectul acțiunii întemeiate pe art. 9. Interpretare. Competența Curții Constituționale. Excepție admisă Prin Decizia nr. 660 din 4 iulie 2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 525 din 2 august 2007, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, constatând că acestea sunt neconstituționale în măsura în care permit ca acțiunea introdusă la instanța de contencios administrativ să aibă ca obiect principal constatarea neconstituționalității unei ordonanțe sau a unei dispoziții dintr-o ordonanță.

În motivarea excepției, invocate din oficiu de Curtea de Apel București, s. a VIII-a cont. adm. fisc., s-a susținut, pe de o parte, că textul legal criticat este contrar prevederilor constituționale ale art. 146 lit. d), care prevăd atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate, iar, pe de altă parte, încalcă dreptul la apărare, consacrat de art. 24 din Legea fundamentală. [... citește mai departe \(1-22\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 10: Instanța competentă

▶ (la data 11-sep-2015 Art. 10 din capitolul II a se vedea recurs în interesul legii [Decizia 13/2015](#))

~~(1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale și accesorii ale acestora, de până la 5 miliarde lei, se soluționează, în fond, de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale și accesorii ale acestora, mai mari de 5 miliarde lei, se soluționează, în fond, de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege specială nu se prevede altfel.~~

~~(1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 500.000 de lei se soluționează în fond de către tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 500.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel. Completul de judecată este format din 2 judecători.~~

~~▶ (la data 02-aug-2007 Art. 10, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 15. din [Legea 262/2007](#))~~

~~(1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 500.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 500.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și~~

~~fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.~~
~~→ (la data 18-apr-2008 Art. 10, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 18. din Legea 97/2008)~~

~~(1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 1.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 1.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.~~

~~→ (la data 15-feb-2013 Art. 10, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. 54, punctul 2. din titlul IV din Legea 76/2012)~~

~~→ (la data 31-mar-2017 Art. 10, alin. (1) din capitolul II a se vedea referințe de aplicare din Decizia 1/2017)~~

~~→ (la data 15-iun-2018 Art. 10, alin. (1) din capitolul II a se vedea recurs în interesul legii Decizia 7/2018)~~

~~(1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 3.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 3.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.~~

~~→ (la data 02-aug-2018 Art. 10, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 10. din Legea 212/2018)~~

~~(1^{*}) Toate cererile privind actele administrative emise de autoritățile publice centrale care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, indiferent de valoare, se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel.~~

~~→ (la data 15-feb-2013 Art. 10, alin. (1) din capitolul II completat de Art. 54, punctul 3. din titlul IV din Legea 76/2012)~~

~~(1¹) Cererile privind actele administrative care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene se soluționează potrivit criteriului valoric, iar cererile care au ca obiect acte administrative neevaluabile se soluționează potrivit rangului autorității, conform prevederilor alin. (1).~~

~~→ (la data 02-aug-2018 Art. 10, alin. (1¹) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 10. din Legea 212/2018)~~

~~(2) Recursul împotriva sentințelor pronunțate de tribunalele administrativ-fiscale se judecă de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, iar recursul împotriva sentințelor pronunțate de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel se judecă de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă prin lege specială nu se prevede altfel.~~

~~(2) Recursul împotriva sentințelor pronunțate de tribunalele administrativ-fiscale se judecă de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, iar recursul împotriva sentințelor pronunțate de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel se judecă de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă prin lege organică specială nu se prevede~~

altfel.

►(la data 02-aug-2007 Art. 10, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 15. din Legea 262/2007)

~~(3) Reclamantul se poate adresa instanței de la domiciliul său sau celei de la domiciliul pârâtului. Dacă reclamantul a optat pentru instanța de la domiciliul pârâtului, nu se poate invoca excepția necompetenței teritoriale.~~

(3) Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului.

►(la data 02-aug-2018 Art. 10, alin. (3) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 10. din Legea 212/2018)

(4) Competența teritorială de soluționare a cauzei se va respecta și atunci când acțiunea se introduce în numele reclamantului de orice persoană de drept public sau privat, indiferent de calitatea acestuia din proces.

►(la data 02-aug-2018 Art. 10, alin. (3) din capitolul II completat de Art. I, punctul 11. din Legea 212/2018)

1.
Pentru soluționarea litigiilor în materia contenciosului administrativ au fost create secții specializate în cadrul tribunalelor, curților de apel și Înaltei Curți de Casație și Justiție (a se vedea și art. 95-97 C. pr. civ.).

2.
Contestarea legalității măsurilor dispuse prin decizia camerei de conturi județene. Instanța competentă material să judece litigiul [Legea nr. 554/2004, art. 10 alin. (1); Codul de procedură civilă, art. 2]. Potrivit dispozițiilor art. 204 și 210 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activității specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor de control rezultate din aceste activități, împotriva măsurilor dispuse prin decizia camerei de conturi județene se poate formula contestație în termen de 15 zile, care „suspendă obligația executării deciziei până la soluționarea ei de către Comisia de Soluționare a Contestațiilor. Executarea măsurilor devine obligatorie de la data comunicării încheierii formulate de Comisia de Soluționare a Contestațiilor, prin care se respinge integral sau parțial contestația”. În raport cu dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 și art. 2 din Codul de procedură civilă, în cazul în care se respinge total sau parțial contestația împotriva deciziei structurii Curții de Conturi, competența materială de soluționare a cauzei îi revine tribunalului – Secția contencios administrativ și fiscal, întrucât obiectul litigiului este un act administrativ emis de o structură județeană a Curții de Conturi, ca autoritate publică județeană. În cazul în care, în procedura instituită de Regulament pentru soluționarea contestației la decizie intervine desființarea/anularea deciziei emise de structura Curții de Conturi, printr-o încheiere emisă de comisia de soluționare a contestației – care se substituie astfel deciziei structurii județene – competența materială de soluționare a cauzei revine Curții de Apel, Secția contencios administrativ și fiscal, întrucât, în această situație, actul administrativ care produce efecte juridice și „dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice”, fiind supus executării este această încheiere emisă de o comisie care funcționează în cadrul Curții de Conturi a României, autoritate publică centrală (I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 499 din 2 februarie 2012, www.scj.ro, Decizii rezumate).

... citește mai departe (1-4)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.
Executare fiscală. Contestație la executare. Instanța competentă
În art. 169 C. pr. fisc., republicat, cu modificările și completările ulterioare, prin care este reglementată contestația la executare silită, se prevede, la alin. (1), că „persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii”, iar la alin. (3) se adaugă precizarea potrivit căreia „contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege”.

Este semnificativ că prin alin. (4) din textul de lege sus-arătat se prevede că, în toate cazurile menționate, „contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență”.

... citește mai departe (1-27)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 11: Termenul de introducere a acțiunii

~~(1) Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual sau recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:~~

~~a) data primirii răspunsului la plângerea prealabilă sau, după caz, data comunicării refuzului, considerat nejustificat, de soluționare a cererii;~~

~~b) data expirării termenului legal de soluționare a cererii, fără a depăși termenul prevăzut la alin. (2);~~

~~c) data încheierii procesului verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.~~

(1) Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

a) data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă;

b) data comunicării refuzului nejustificat de soluționare a cererii;

c) data expirării termenului de soluționare a plângerii prealabile, respectiv data expirării termenului legal de soluționare a cererii;

d) data expirării termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), calculat de la comunicarea actului administrativ emis în soluționarea favorabilă a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile;

~~e) data încheierii procesului verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.~~

~~(la data 02-aug-2007 Art. 11, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 16. din Legea 262/2007)~~

~~(la data 02-aug-2018 Art. 11, alin. (1), litera E. din capitolul II abrogat de Art. I, punctul 12. din Legea 212/2018)~~

*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. e) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. **212/2018** sunt neconstituționale.

~~(la data 11-mar-2020 Art. 11, alin. (1) din capitolul II atacat de (excepție admisă) Actul din Decizia 12/2020)~~

~~(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ unilateral, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data emiterii actului.~~

(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz.

~~(la data 02-aug-2007 Art. 11, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 16. din Legea 262/2007)~~

*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate și constată că sintagma "data încheierii procesului-verbal de conciliere" din art. 11 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/200 este neconstituțională.

~~(la data 11-mar-2020 Art. 11, alin. (2) din capitolul II atacat de (excepție admisă) Actul din Decizia 12/2020)~~

(2¹) În cazul suspendării, potrivit legii speciale, a procedurii de soluționare a plângerii prealabile, termenul prevăzut la alin. (1) curge după reluarea procedurii, de la momentul finalizării acesteia sau de la data expirării termenului legal de soluționare, după caz, dacă a expirat termenul prevăzut la alin. (2).

▶(la data 02-aug-2007 Art. 11, alin. (2) din capitolul II completat de Art. I, punctul 17. din Legea 262/2007)

(3)În cazul acțiunilor formulate de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public sau Agenția Națională a Funcționarilor Publici, termenul curge de la data când s-a cunoscut existența actului nelegal, fiind aplicabile în mod corespunzător prevederile alin. (2).

(4)Ordonanțele sau dispozițiile din ordonanțe care se consideră a fi neconstituționale, precum și actele administrative cu caracter normativ care se consideră a fi nelegale pot fi atacate oricând.

(5)Termenul prevăzut la alin. (1) este termen de prescripție, iar termenul prevăzut la alin. (2) este termen de decădere.

1.

Articolul 11 din Legea nr. 554/2004 reglementează 2 termene:

– un termen general de 6 luni. Acest termen este un termen de prescripție și este supus suspendării și întreruperii în cazurile prevăzute la art. 2532 și art. 2537 C. civ. Acest termen curge de la datele enumerate în alin. (1) al art. 11.

– un termen special de 1 an de zile. Acest termen este un termen de decădere și este aplicabil numai dacă există motive temeinice care l-au împiedicat pe reclamant să promoveze acțiunea în termenul general de 6 luni.

2.

Acțiune în contencios administrativ având ca obiect anularea unui contract de achiziție publică. Reguli aplicabile prescripției dreptului la acțiune (Legea nr. 554/2004, art. 11). Regula în contenciosul administrativ este prescriptibilitatea acțiunilor *într-un termen general de 6 luni, calculat potrivit art. 11 din aceeași lege, legiuitorul neoperând nicio diferențiere după cum motivul de nulitate invocat este absolut ori relativ*. Astfel fiind, concluzia care se degajă cu necesitate este aceea că imprescriptibilitatea acțiunilor în contencios administrativ, reprezentând o situație de excepție, trebuie să fie expres prevăzută de lege, ea neputând să fie dedusă prin analogie, ca efect al raportării la actele juridice civile, *stricto sensu* (I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 6038 din 4 iulie 2013, www.scj.ro, Decizii rezumate).

... citește mai departe (1-4)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Prin Decizia nr. 171 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 264 din 19 aprilie 2007, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate au fost art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nimeni nefiind mai presus de lege, art. 21 alin. (1)-(3) privind accesul liber la justiție și art. 44 alin. (1) și (2), care garantează și ocrotește proprietatea privată, în mod egal, indiferent de titular.

În esență, autorii excepției au susținut că prevederile art. 11 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004 contravin dispozițiilor constituționale menționate, întrucât termenul de cel mult un an în care terții interesați se pot adresa justiției curge de la data emiterii actului administrativ atacat și, în consecință, are caracter „vădit discriminator”, iar dreptul de proprietate „este expus abuzurilor”. ... citește mai departe (1-17)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

☐**Art. 12: Documentele necesare**

~~Reclamantul va anexa la acțiune copia actului administrativ pe care îl atacă sau, după caz, răspunsul autorității publice prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale. În situația în care reclamantul nu a primit nici un răspuns la cererea sa, va depune la dosar copia cererii, certificată prin numărul și data înregistrării la autoritatea publică, precum și orice înscris care face dovada îndeplinirii procedurii prealabile.~~

Reclamantul anexează la acțiune copia actului administrativ pe care îl atacă sau, după caz, răspunsul autorității publice prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale. În situația în care reclamantul nu a primit niciun răspuns la cererea sa, va depune la dosar copia cererii, certificată prin numărul și data înregistrării la autoritatea publică, precum și orice înscris care face dovada îndeplinirii procedurii

prealabile, dacă acest demers era obligatoriu. În situația în care reclamantul introduce acțiune împotriva autorității care refuză să pună în executare actul administrativ emis în urma soluționării favorabile a cererii ori a plângerii prealabile, va depune la dosar și copia certificată după acest act.

►(la data 02-aug-2007 Art. 12 din capitolul II modificat de Art. I, punctul 18. din [Legea 262/2007](#))

1.

Articolul 12 din Lege reglementează documentele necesare și care servesc ca mijloc de probă în procesele de contencios administrativ. Acestea trebuie depuse de către autoritatea emitentă, întrucât aceasta deține întreg dosarul administrativ pe baza căruia a emis actul³⁸.

2.

Reclamantul depune, pe lângă cererea de chemare în judecată, doar copia actului a cărui anulare o solicită și copia răspunsului autorității publice la plângerea sa prealabilă împotriva acelui act. În cazul în care reclamantului nu i s-a răspuns, acesta depune la instanța de judecată o copie a plângerii sale înregistrate la autoritatea publică pârâtă³⁹.

Dacă autoritatea publică a fost obligată la emiterea unui act ori a altui înscris, reclamantul anexează la cererea sa de chemare în judecată copia cererii sale înregistrate la autoritatea publică prin care a solicitat emiterea actului și copia răspunsului negativ al autorității publice, dacă acesta există.

... [citeste mai departe \(1-3\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Neîndeplinirea obligațiilor ce incumbă reclamantului. Sancțiune. Respectarea dreptului la un proces echitabil
Nu se încalcă dreptul la un proces echitabil dacă reclamantul nu completează cererea de chemare în judecată cu actele impuse de instanță, în condițiile art. 112 C. pr. civ. și art. 12 din Legea nr. 554/2004, împiedicând continuarea procesului, cu toate că i s-au adus la cunoștință completările ce se impun a fi făcute.

În privința art. 112 pct. 5 C. pr. civ., se constată că acest text legal se referă la cuprinsul cererii de chemare în judecată, și anume la unele dintre elementele de conținut ale cererii, respectiv arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere.

Art. 12 din Legea contenciosului administrativ stipulează în termeni inderogabili că reclamantul trebuie să anexeze la acțiune copia actului pe care-l atacă sau, după caz, răspunsul autorității publice prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale, iar în situația în care nu a primit răspuns, trebuie să depună la dosar copia cererii, certificată prin numărul și data înregistrării la autoritatea publică. ... [citeste mai departe \(1-3\)](#)

[3\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

☐**Art. 13: Citarea părților, relații**

~~(1) La primirea cererii, instanța va dispune citarea părților și va putea cere autorității al cărei act este atacat să îi comunice de urgență acel act, împreună cu întreaga documentație care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.~~

~~(1) La primirea cererii, instanța dispune citarea părților și poate cere autorității al cărei act este atacat să îi comunice de urgență acel act, împreună cu întreaga documentație care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.~~

►(la data 02-aug-2007 Art. 13, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 19. din [Legea 262/2007](#))

(1) La primirea cererii, instanța dispune citarea părților. Autoritatea publică emitentă va comunica împreună cu întâmpinarea actul atacat împreună cu întreaga documentație care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei. Instanța poate solicita emitentului orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.

►(la data 02-aug-2018 Art. 13, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 13. din [Legea 212/2018](#))

(2) În situația în care reclamant este un terț în sensul art. 1 alin. (2) sau când acțiunea este introdusă de Avocatul Poporului ori de Ministerul Public, instanța va cere autorității publice emitente să îi comunice de urgență actul atacat împreună cu

documentația care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.

~~(3) În mod corespunzător situațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), după caz, se va proceda și în cazul acțiunilor care au ca obiect refuzul de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege sau un interes legitim.~~

(3) În mod corespunzător situațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), după caz, se procedează și în cazul acțiunilor care au ca obiect refuzul de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege sau un interes legitim.

►(la data 02-aug-2007 Art. 13, alin. (3) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 19. din **Legea 262/2007**)

(4) Dacă autoritatea publică nu trimite în termenul stabilit de instanță lucrările cerute, conducătorul acesteia va fi obligat, prin încheiere interlocutorie, să plătească statului, cu titlu de amendă judiciară, 10 % din salariul minim brut pe economie pentru fiecare zi de întârziere nejustificată.

1.

Instanța investită cu cererea reclamantului fixează termen de judecată cu citarea părților și solicită autorității publice întreaga documentație care a stat la baza emiterii actului atacat sau a refuzului autorității publice de a-i recunoaște reclamantului dreptul sau interesul legitim invocat în acțiunea sa.

Neîndeplinirea acestei obligații în termenul stabilit de instanța de judecată atrage sancționarea conducătorului autorității publice pârâte cu amendă judiciară în cuantum de 10% din salariul minim brut pe economie pentru fiecare zi de întârziere nejustificată.

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Expulzarea unui cetățean străin. Neprezentarea documentației care a stat la baza ordonanței de expulzare.

Accesibilitatea și previzibilitatea legii

În cauza *Kaya c. României* (cererea nr. 33970/05, Camera a treia, Hotărârea din 12 octombrie 2006)⁷⁶, reclamantul a denunțat o încălcare a garanțiilor procedurale în caz de expulzare, invocând art. 1 al

Protocolului nr. 7, care prevede următoarele:

„1. Un străin rezident cu acte în regulă pe teritoriul unui stat nu poate fi expulzat decât pentru executarea unei decizii luate în conformitate cu legea și trebuie să poată:

a) să-și susțină motivele care pledează împotriva expulzării sale;

b) să pună să i examineze cazul, și

c) să fie reprezentat în aceste scopuri în fața autorității competente sau uneia sau mai multor persoane desemnate de această autoritate. ... **citeste mai departe (1-6)**

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 14: Suspendarea executării actului

~~(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.~~

~~(2) Instanța va rezolva cererea de suspendare, de urgență, cu citarea părților.~~

~~(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ de importanță națională, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.~~

~~(4) Încheierea sau, după caz, sentința prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.~~

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să

dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

~~(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.~~

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Procedura prevăzută la art. 200 și 201 din Codul de procedură civilă nu este aplicabilă. Întâmpinarea este obligatorie și se depune la dosarul cauzei cu cel puțin 3 zile înainte de termenul de judecată. Reclamantul va lua cunoștință de conținutul întâmpinării de la dosarul cauzei. Instanța poate acorda un nou termen de judecată în cazul în care reclamantul solicită amânarea pentru a lua cunoștință de conținutul întâmpinării.

▶(la data 02-aug-2018 Art. 14, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 14. din Legea 212/2018)

(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(5) În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept, în acest caz nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Nu pot fi formulate mai multe cereri de suspendare succesive pentru aceleași motive.

(7) Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 14 din capitolul II modificat de Art. I, punctul 20. din Legea 262/2007)

1.

Suspendarea actului juridic ca instituție de drept este definită ca fiind întreruperea producerii de efecte de către actul în discuție.

Suspendarea actului administrativ este consacrată și în Constituție în art. 123 alin. (5) din Constituție care consacră dreptul prefectului de a ataca în contenciosul administrativ acte adoptate de consiliul local, consiliul județean sau primar. Această suspendare operează de drept, adică *ope legis*.

2.

Organele care pot dispune suspendarea actului sunt:

- a) cel care l-a emis;
- b) organul ierarhic superior;
- c) instanța de judecată;
- d) legiuitorul sau autorul actului.

3.

Sunt consacrate două tipuri de acțiuni în suspendare de actuala Lege a contenciosului administrativ:

– cea care poate fi introdusă odată cu reclamația administrativă, în cadrul procedurii prealabile;

... citește mai departe (1-22)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CJUE

1.

Competența instanțelor naționale de a ordona măsuri provizorii pentru protejarea drepturilor particularilor Prin hotărârea din 19 iunie 1990 pronunțată în cauza *The Queen c. Secretary of State for Transport, ex parte: Factortame LTD ș.a.*⁷⁷, soluționând cererea formulată în temeiul art. 177 din Tratatul CEE de către Camera Lorzilor pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare privind interpretarea dreptului comunitar,

referitoare la competența instanțelor naționale de a ordona măsuri provizorii atunci când sunt în cauză drepturi recunoscute de normele comunitare, Curtea a decis că dreptul comunitar trebuie interpretat în sensul că instanța națională care, sesizată cu un litigiu privind dreptul comunitar, consideră că singurul obstacol ce o împiedică să dispună măsuri provizorii este o normă a dreptului național trebuie să înlăture aplicarea acestei norme. ... [citeste mai departe \(1-26\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 15: Solicitarea suspendării prin acțiunea principală

~~(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța va putea dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula o dată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.~~

~~(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula o dată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.~~

~~➤ (la data 02-aug-2007 Art. 15, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 21. din [Legea 262/2007](#))~~

(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat, în acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula o dată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.

➤ (la data 02-aug-2018 Art. 15, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 15. din [Legea 212/2018](#))

~~(2) Dispozițiile alin. (2) și (4) ale art. 14 se aplică în mod corespunzător.~~

(2) Dispozițiile art. 14 alin. (2)-(7) se aplică în mod corespunzător.

➤ (la data 02-aug-2007 Art. 15, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 21. din [Legea 262/2007](#))

(3) Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.

~~(4) În ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art. 14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în temeiul alin. (1).~~

~~➤ (la data 02-aug-2007 Art. 15 din capitolul II completat de Art. I, punctul 22. din [Legea 262/2007](#))~~

(4) În ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art. 14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în temeiul alin. (1).

➤ (la data 02-aug-2018 Art. 15, alin. (4) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 15. din [Legea 212/2018](#))

1.

Suspendarea executării unui act administrativ poate fi solicitată și o dată cu acțiunea în anulare atunci când reclamantul nu a avut interes să solicite suspendarea provizorie a executării actului⁴³, însă în cazul în care s-a dispus suspendarea provizorie a executării actului în temeiul art. 14 din această lege, reclamantul nu mai

are interes să promoveze aceeași cerere odată cu acțiunea principală.

Însă dacă cererea provizorie de suspendare a executării actului administrativ a fost respinsă, se poate promova o nouă cerere de suspendare în baza art. 15 din Lege⁴⁴.

2.

Pronunțarea asupra cererii accesorii de suspendare a executării actului administrativ pe lângă cea principală de anulare a acelui act sunt strâns legate între ele, neputând fi contradictorii.

[... citește mai departe \(1-6\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CJUE

1.

Principiul protecției jurisdicționale. Protecția provizorie

În hotărârea pronunțată în data de 13 martie 2007 în cauza C-432, *Unibet (London) LTD c.*

*Justitiekanslern*⁸⁵, CJCE, Marea Cameră a reținut că în cazul în care, în virtutea dreptului intern aplicat în conformitate cu exigențele dreptului comunitar, nu există certitudinea admisibilității unei acțiuni ce urmărește garantarea respectării drepturilor pe care justițiabilul le are în temeiul dreptului comunitar, în virtutea principiului protecției jurisdicționale efective, se impune ca instanța națională să poată totuși încuviința măsurile provizorii necesare pentru a asigura protecția drepturilor menționate până la momentul în care instanța competentă se va pronunța asupra conformității prevederilor interne cu dreptul comunitar, astfel fiind garantată deplina eficacitate a hotărârii judecătorești ce se va pronunța. [... citește mai departe \(1-19\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 16: Introducerea în cauză a funcționarului

~~(1) Cererile în justiție prevăzute de prezenta lege vor putea fi formulate și personal împotriva persoanei fizice care a elaborat, a emis sau a încheiat actul ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă va putea fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică respectivă.~~

~~(1) Cererile în justiție prevăzute de prezenta lege pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă poate fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică pârâtă.~~

~~→ (la data 02-aug-2007 Art. 16, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 23. din [Legea 262/2007](#))~~

(1) Cererile în justiție prevăzute de prezenta lege pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea, adoptarea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă poate fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică pârâtă.

→ (la data 02-aug-2018 Art. 16, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 16. din [Legea 212/2018](#))

(2) Persoana acționată astfel în justiție îl poate chema în garanție pe superiorul său ierarhic, de la care a primit ordin scris să elaboreze sau să nu elaboreze actul.

1.

În acțiunile în contencios subiectiv, reclamantul poate chema în judecată și persoana care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului dedus judecării sau care se face vinovată de refuzul rezolvării cererii reclamantului referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim al acestuia.

2.

Condițiile pentru o asemenea acțiune sunt:

- acțiunea principală să fie o acțiune în contencios subiectiv;
- reclamantul să fi cerut și despăgubiri;
- cel chemat în judecată să fie funcționar;
- obiectul acțiunii să fie plata în solidar cu autoritatea publică.

3.

Refuz nejustificat de soluționare a cererii. Acțiune în stabilirea vinovăției funcționarului vinovat. Condiții de admisibilitate (Legea nr. 554/2004, art. 16). Potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 cererile în justiție prevăzute de această lege pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. Persoana care se încadrează în ipoteza prevăzută de art. 16 se află într-o situație specială, respectiv cea de funcționar public, aflat în exercitarea atribuțiilor profesionale specifice, astfel că stabilirea răspunderii sale și obligarea la plata despăgubirilor, în solidar cu autoritatea publică este strâns legată de examinarea legalității actului administrativ și urmează aceeași procedură de judecată. Este inadmisibilă astfel acțiunea formulată în temeiul articolului 16 din Legea nr. 554/2004, îndreptată exclusiv împotriva funcționarului, fără atacarea în instanță a actului administrativ (sau a actului administrativ asimilat) pretins vătămător, cu chemarea în judecată a autorității publice emitente a acestuia (I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 3084 din 15 iunie 2007, www.scj.ro, Decizii rezumate).

[... citește mai departe \(1-3\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Egalitatea în drepturi. Tratatment juridic justificat în mod rațional și obiectiv

Prin Decizia nr. 679 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 939 din 21 noiembrie 2006, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, dispoziții pe care autorul excepției le-a considerat contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), ce consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia reglementarea criticată încalcă principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, Curtea a reținut că, în conformitate cu jurisprudența sa și cu cea a CEDO (cauzele *Engel și alții c. Olandei*, 1976, *Marckx c. Belgiei*, 1979, *Moustaquim c. Belgiei*, 1991), egalitatea nu înseamnă uniformitate, fiind posibilă stabilirea unui tratament juridic diferit pentru situații diferite, când aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv. [... citește mai departe \(1-8\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

~~Art. 16¹: Introducerea în cauză a altor subiecte de drept~~

~~Instanța de contencios administrativ poate introduce în cauză, la cerere, organismele sociale interesate sau poate pune în discuție, din oficiu, necesitatea introducerii în cauză a acestora, precum și a altor subiecte de drept.~~

~~(la data 02-aug-2007 Art. 16 din capitolul II completat de Art. I, punctul 24. din [Legea 262/2007](#))~~

Art. 16¹

Când raportul juridic dedus judecății o impune, instanța de contencios administrativ va pune în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a altei persoane. Dacă niciuna dintre părți nu solicită introducerea în cauză a terțului și instanța apreciază că pricina nu poate fi soluționată fără participarea terțului, aceasta va respinge cererea fără a se pronunța în fond.

~~(la data 02-aug-2018 Art. 16¹ din capitolul II modificat de Art. I, punctul 17. din [Legea 212/2018](#))~~

1.

Instanța de contencios administrativ poate introduce în cauză și alte persoane în afara funcționarului public fie din inițiativa lor, fie la cererea părților din proces în condițiile Codului de procedură civilă privitoare la intervenția voluntară și forțată, chemarea în garanție, arătarea titularului dreptului.

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Principiul rolului activ al judecătorului. Marja de apreciere a instanței

Prin Decizia nr. 1567 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial nr. 106 din 10 februarie 2011,

Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16¹ teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, dispoziții pe care autorul excepției le-a considerat contrare

prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1)-(3) care consacră dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil, art. 52 alin. (1) referitor la dreptul persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei, și art. 126 alin. (6) teza întâi, care garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ. [... citește mai departe \(1-5\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 17: Judecarea cererilor

~~(1) Cererile adresate instanței se judecă de urgență și cu precădere în ședință publică, în completul stabilit de lege.~~

(1) Cererile adresate instanței se judecă în ședință publică, în completul stabilit de lege. Întâmpinarea este obligatorie și se va comunica reclamantului cu cel puțin 15 zile înainte de primul termen de judecată.

▶ (la data 02-aug-2018 Art. 17, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 18. din [Legea 212/2018](#))

~~(2) Pentru cererile formulate în baza prezentei legi se percep taxele de timbru prevăzute de Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, pentru cauzele neevaluabile în bani, cu excepția celor care au ca obiect contractele administrative, care se vor taxa la valoare.~~

(2) Pentru cererile formulate în baza prezentei legi se percep taxele de timbru prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare.

▶ (la data 02-aug-2018 Art. 17, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 18. din [Legea 212/2018](#))

~~(3) Hotărârile vor fi redactate și motivate de urgență, în cel mult 10 zile de la pronunțare.~~

(3) Hotărârile se redactează și se motivează în cel mult 30 de zile de la pronunțare,

▶ (la data 02-aug-2007 Art. 17, alin. (3) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 25. din [Legea 262/2007](#))

1.

A se vedea art. 16 din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru (M. Of. nr. 392 din 29 iunie 2013).

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Dreptul la un proces echitabil. Publicitatea ședinței de judecată

În cauza *Pretto și alții c. Italiei*, soluționată prin hotărârea din 8 decembrie 1983⁸⁷, Curtea a subliniat că publicitatea procedurii de judecată protejează justițiabilii contra unei justiții secrete constituie unul dintre mijloacele de menținere a încrederii în curți și tribunale și ajută la realizarea scopului prevăzut de art. 6 alin.

(1) din Convenție: procesul echitabil.

Curtea a constatat că statele membre ale Consiliului Europei recunosc toate principiul publicității dezbaterilor, dar sistemele lor legislative și practicile judiciare prezintă o anumită diversitate în ceea ce privește întinderea și condițiile de punere în aplicare ale acestui principiu. În optica instanței europene, aspectele formale au totuși o importanță secundară față de scopurile publicității, urmărite de art. 6 alin.

(1). [... citește mai departe \(1-23\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 18: Soluțiile pe care le poate da instanța

~~(1) Instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ ori să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris.~~

(1) Instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să

emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă.

*(la data 02-aug-2007 Art. 18, alin. (1) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 26. din **Legea 262/2007**)*

~~(2) Instanța este competentă să se pronunțe, în afara situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (8), și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecătii.~~

(2) Instanța este competentă să se pronunțe, în afara situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (6), și asupra legalității operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecătii.

*(la data 02-aug-2007 Art. 18, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 26. din **Legea 262/2007**)*

(3) În cazul soluționării cererii, instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru.

☐(4) Atunci când obiectul acțiunii în contencios administrativ îl formează un contract administrativ, în funcție de starea de fapt, instanța poate:

a) dispune anularea acestuia, în tot sau în parte;

b) obliga autoritatea publică să încheie contractul la care reclamantul este îndrituit;

c) impune uneia dintre părți îndeplinirea unei anumite obligații;

d) suplini consimțământul unei părți, când interesul public o cere;

e) obliga la plata unor despăgubiri pentru daunele materiale și morale.

~~(5) Soluțiile prevăzute la alin. (1) și la alin. (4) lit. b) și c) pot fi stabilite sub sancțiunea unei penalități pentru fiecare zi de întârziere.~~

(5) Soluțiile prevăzute la alin. (1) și alin. (4) lit. b) și c) pot fi stabilite sub sancțiunea unei penalități aplicabile părții obligate, pentru fiecare zi de întârziere.

*(la data 02-aug-2007 Art. 18, alin. (5) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 26. din **Legea 262/2007**)*

(6) În toate situațiile, instanța poate stabili, prin dispozitiv, la cererea părții interesate, un termen de executare, precum și amenda prevăzută la art. 24 alin. (2).

*(la data 02-aug-2007 Art. 18 din capitolul II completat de Art. I, punctul 27. din **Legea 262/2007**)*

1.

Instanța de contencios administrativ se poate pronunța numai asupra obiectului acțiunii cu care a fost învestită. Astfel, potrivit art. 18 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, instanța poate dispune:

a) anularea, în tot sau în parte, a actului administrativ atacat, care poate fi un act de autoritate sau un contract administrativ;

b) obligarea autorității publice la emiterea unui act administrativ de autoritate, la eliberarea unui alt înscris sau la efectuarea unei anumite operațiuni administrative;

c) obligarea autorității publice la executarea unui act administrativ unilateral;

d) obligarea la executarea unui contract administrativ;

e) obligarea autorității publice pârâte la încheierea unui contract administrativ, suplinind consimțământul uneia dintre părți;

f) obligarea autorității publice pârâte la plata de despăgubiri materiale/morale solicitate de reclamant pentru prejudiciile suferite de acesta prin actul nelegal sau refuzul nejustificat al autorității publice;

... citește mai departe (1-2)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Dreptul de acces la justiție. Limitele controlului de legalitate. Contencios de plină jurisdicție

În cauza *Glod c. României*, soluționată prin hotărârea din 16 septembrie 2003, publicată în M. Of. nr. 1127 din 30 noiembrie 2004, CEDO a sancționat Statul român pentru încălcarea art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, încălcare constând în refuzul instanțelor de a examina legalitatea unei decizii administrative, în cadrul unei proceduri care făcea referire la controlul judecătoresc asupra deciziei unei comisii administrative referitoare la dreptul reclamantei de a i se

reconstitui dreptul de proprietate asupra unui teren.

Potrivit art. 11 alin. (8) al Legii fondului funciar nr. 11/1991, în forma în vigoare la acea dată, controlul judecătoresc de legalitate asupra deciziei comisiei administrative se limita la aspecte formale, privind exclusiv aplicarea corectă a dispozițiilor imperative din legea respectivă, cu privire la dreptul de a obține titlul de proprietate, la întinderea suprafeței de teren ce se cuvine și, dacă este cazul, la exactitatea reducerii acestei suprafețe, potrivit legii⁹³. [... citeste mai departe \(1-23\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 19: Termenul de prescripție pentru despăgubiri

(1) Când persoana vătămată a cerut anularea actului administrativ, fără a cere în același timp și despăgubiri, termenul de prescripție pentru cererea de despăgubire curge de la data la care acesta a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei.

(2) Cererile se adresează instanțelor de contencios administrativ competente, în termenul de un an prevăzut la art. 11 alin. (2).

(2¹) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, și contractelor administrative.

► (la data 02-aug-2007 Art. 19, alin. (2) din capitolul II completat de Art. I, punctul 28. din [Legea 262/2007](#))

(3) Cererile prevăzute la alin. (2) se supun normelor prezentei legi în ceea ce privește procedura de judecată și taxele de timbru.

*) Înalta Curte de Casație și Justiție admite recursul în interesul legii și stabilește că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 19 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 11 alin. (2) din același act normativ, data la care începe să curgă termenul de prescripție pentru introducerea acțiunii în despăgubire reprezintă momentul la care persoana vătămată printr-un act administrativ nelegal a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască întinderea pagubei, nefiind legat în mod direct și aprioric nici de comunicarea actului administrativ nelegal și nici de momentul rămânării definitive a hotărârii de anulare a acestuia.

► (la data 22-oct-2019 Art. 19 din capitolul II a se vedea referințe de aplicare din Actul din [Decizia 22/2019](#))

1.

În cazul în care acțiunea în despăgubiri se promovează odată cu acțiunea principală în contencios subiectiv, termenul de prescripție este cel din art. 11 din Legea nr. 554/2004, adică cel de 6 luni⁴⁶.

Acțiunea în despăgubiri poate fi promovată și separat, iar termenul de prescripție curge în termen de 1 an de la data la care reclamantul a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei. Acest termen a fost calificat ca fiind de decădere⁴⁷.

A se vedea și art. 287 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii: acțiunea în despăgubiri pentru repararea prejudiciului cauzat în cadrul procedurii de atribuire a contractelor de achiziție publică poate fi promovată numai pe cale separată.

[... citeste mai departe \(1-5\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CJUE

1.

Acțiune în despăgubire. Condiții de admisibilitate

În cauza *Plaumann c. Comisiei CEE*, C-25/62¹⁰⁰, soluționată prin hotărârea din 15 iulie 1963, Curtea a stabilit că acțiunea în despăgubire urmărește de fapt înlăturarea efectelor juridice pe care decizia ce face obiectul litigiului le-a produs asupra reclamantului, dar „un act administrativ care nu a fost anulat nu este susceptibil de a cauza prejudicii persoanelor cărora li se adresează, iar acestea din urmă nu pot pretinde daune-interese corespunzătoare.

În consecință, Curtea nu ar putea, soluționând o acțiune în despăgubire, să înlătore efectele juridice ale unei astfel de decizii, care nu a fost anulată”.

2.

Termene de prescripție și de decădere. Egalitatea în drepturi. Accesul liber la justiție... [citeste mai departe \(1-16\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 20: Recursul

~~(1) Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la pronunțare ori de la comunicare.~~

~~▶ (la data 05-apr-2006 Art. 20, alin. (1) din capitolul II a fost atacat de (exceptie admisa) [Decizia 189/2006](#))~~

~~▶ (la data 20-mai-2006 Art. 20, alin. (1) din capitolul II abrogat de Actul din [Decizia 189/2006](#))~~

~~(2) Recursul suspendă executarea și se judecă de urgență.~~

~~(3) În cazul admiterii recursului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond, dacă nu sunt motive de casare cu trimitere. Când hotărârea primei instanțe a fost dată cu încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială din prezenta lege, cauza se va trimite la instanța competentă. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță.~~

(1) Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

~~(2) Recursul suspendă executarea și se judecă de urgență.~~

(2) Recursul suspendă executarea și se judecă de urgență. Procedura prevăzută la art. 493 din [Codul de procedură civilă](#) nu se aplică în materia contenciosului administrativ.

~~▶ (la data 02-aug-2018 Art. 20, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. I, punctul 19. din [Legea 212/2018](#))~~

~~(3) În cazul admiterii recursului, instanța de recurs, modificând sau casând sentința, va rejudeca litigiul în fond, dacă nu sunt motive de casare cu trimitere. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță.~~

~~▶ (la data 02-aug-2007 Art. 20 din capitolul II modificat de Art. I, punctul 29. din [Legea 262/2007](#))~~

(3) În cazul admiterii recursului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul ori dacă judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterea fondului, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță. În cazul în care judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dar a fost legal citată la dezbaterea fondului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond.

~~▶ (la data 15-feb-2013 Art. 20, alin. (3) din capitolul II modificat de Art. 54, punctul 4. din titlul IV din [Legea 76/2012](#))~~

1.
Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Motivele de recurs sunt cele prevăzute în Codul de procedură civilă.

2.
Recursul declarat împotriva hotărârilor instanțelor de contencios administrativ suspendă de drept executarea acestor hotărâri, spre deosebire de recursul din procesul civil.

3.
Instanța competentă este instanța imediat superioară instanței de fond. Aceasta poate admite sau respinge recursul.

În cazul admiterii recursului, instanța de recurs va casa sentința atacată și va rejudeca litigiul în fond, chiar și atunci când judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dacă a fost legal citată la dezbaterea fondului.

În două cazuri expres prevăzute de lege, se trimite cauza spre rejudecare la prima instanță, și anume:

[... citeste mai departe \(1-4\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Termen de recurs. Imprecizia legii. Excepție admisă

Prin Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 307 din 5 aprilie 2006, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, constatând că, prin imprecizia lor, aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 21, art. 24 alin. (1), art. 61 alin. (1) și art. 129 din Constituție.

Curtea a reținut că principiul accesului liber la justiție implică adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale, inclusiv cele referitoare la căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de judecată.

În acest sens, Curtea Constituțională a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza *Rotaru c. României*, cauza *Sunday Times c. Regatului Unit*), care a statuat că o normă este „previzibilă” numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane – care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate – să își corecteze conduita, și că reclamantul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă. [... citește mai departe \(1-4\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

~~Art. 21: Judecarea recursului în situații deosebite~~

~~(1) Recurentul, în situații deosebite, cum ar fi împlinirea termenului până la care își poate valorifica dreptul pretins, va putea solicita președintelui instanței competente să soluționeze recursul și stabilirea termenului de judecată a recursului chiar înainte de primirea dosarului.~~

~~(2) Cererea de fixare a unui termen de urgență, însoțită de dovada înregistrării recursului la instanța de fond, se soluționează în termen de 24 de ore de la prezentarea acesteia președintelui instanței de recurs.~~

~~(3) Soluția de admitere a cererii se comunică de îndată instanței de fond, care are obligația redactării hotărârii atacate, a comunicării acesteia părților, precum și a expedierii dosarului, într-un termen de 5 zile.~~

~~(4) Motivarea recursului se poate face, sub sancțiunea nulității pentru tardivitate, în termen de două zile de la comunicare.~~

~~(5) Procedura de citare a părților și de comunicare a motivelor de recurs se va efectua cu prescurtarea termenului la 48 de ore, prin agent procedural sau prin orice mijloc rapid de comunicare a informațiilor scrise.~~

~~Art. 21: Căile extraordinare de atac~~

~~(1) Împotriva soluțiilor definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de contencios administrativ se pot exercita căile de atac prevăzute de Codul de procedură civilă.~~

~~▶ (la data 15-feb-2013 Art. 21, alin. (1) din capitolul II abrogat de Art. 54, punctul 5. din titlul IV din [Legea 76/2012](#))~~

~~(2) Constituie motiv de revizuire, care se adaugă la cele prevăzute de Codul de procedură civilă, pronunțarea hotărârilor rămase definitive și irevocabile prin încălcarea principiului priorității dreptului comunitar, reglementat de art. 148 alin. (2), coroborat cu art. 20 alin. (2) din Constituția României, republicată. Cererea de revizuire se introduce în termen de 15 zile de la comunicare, care se face, prin derogare de la regula consacrată de art. 17 alin. (3), la cererea temeinic motivată a părții interesate, în termen de 15 zile de la pronunțare. Cererea de revizuire se soluționează de urgență și cu precădere, într-un termen maxim de 60 de zile de la înregistrare.~~

~~▶ (la data 02-aug-2007 Art. 21 din capitolul II modificat de Art. I, punctul 30. din [Legea 262/2007](#))~~

~~▶ (la data 27-ian-2011 Art. 21, alin. (2) din capitolul II a fost atacat de (excepție admisă) [Decizia 1609/2010](#))~~

~~▣(2) Constituie motiv de revizuire, care se adaugă la cele prevăzute de Codul de procedură civilă, pronunțarea hotărârilor rămase definitive și irevocabile prin încălcarea principiului priorității dreptului comunitar, reglementat de art. 148 alin. (2), coroborat cu art. 20 alin. (2) din Constituția României, republicată. Cererea de revizuire se soluționează de urgență și cu precădere, într-un termen maxim de 60 de zile de la înregistrare.~~

~~▶(la data 23-mai-2017 Art. 21, alin. (2) din capitolul II a se vedea referinte de aplicare din Decizia 45/2016)~~

~~*) Prin Decizia 1609 din 9 decembrie 2010 Curtea Constituțională a decis:~~

~~I. Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ridicată de Societatea Comercială "Reutil" S.A. din Brașov în Dosarul nr. 4.350/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție Secția de contencios administrativ și fiscal.~~

~~II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) teza întâi și a treia din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.~~

~~▶(la data 13-mar-2011 Art. 21, alin. (2) din capitolul II abrogat de Actul din Decizia 1609/2010)~~

~~*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate și constată că prevederile art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că nu pot face obiectul revizurii hotărârile definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de recurs, cu încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, atunci când nu evocă fondul cauzei.~~

~~▶(la data 29-ian-2013 Art. 21, alin. (2) din capitolul II atacat de (excepție admisa parțial) Actul din Decizia 1039/2012)~~

▣Art. 21

(1) Constituie motiv de revizuire, care se adaugă la cele prevăzute de Codul de procedură civilă, pronunțarea hotărârilor rămase definitive prin încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, reglementat la art. 148 alin. (2) coroborat cu art. 20 alin. (2) din Constituția României, republicată.

(2) Sunt supuse revizurii, pentru motivul prevăzut la alin. (1), și hotărârile definitive care nu evocă fondul.

(3) Cererea de revizuire se introduce în termen de o lună de la data comunicării hotărârii definitive și se soluționează de urgență și cu precădere.

~~▶(la data 02-aug-2018 Art. 21 din capitolul II modificat de Art. I, punctul 20. din Legea 212/2018)~~

1.

În privința căilor extraordinare de atac sunt aplicabile prevederile noului Cod de procedură civilă, iar alineatul 2 prevede un motiv de revizuire a hotărârilor instanțelor de contencios administrativ.

Ioan Lazăr, Andrei Băncilă, Implicațiile hotărârii pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza Tatu contra României privitor la cazul special de revizuire reglementat de art. 21 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, în P.R. nr. 7 din data de 29 iulie 2011

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

Repere ale jurisprudenței CJUE

1.

Principiul priorității dreptului Uniunii Europene. Principiul subsidiarității. Obligații ce revin statelor membre. Norme interne de procedură. Autoritatea de lucru judecat. Stabilitatea raporturilor juridice

În hotărârea pronunțată la data de 16 martie 2006 în cauza *Rosmarie Kapferer c. Schlank & Schick GmbH*, C-234/2004 (procedura pronunțării unei hotărâri preliminare)¹⁰³, CJCE, prima cameră, a decis că *dreptul comunitar nu impune unei jurisdicții naționale să înlăture aplicarea normelor interne de procedură care conferă autoritate de lucru judecat unei hotărâri, chiar dacă astfel ar fi reparată o încălcare a dreptului comunitar săvârșită prin hotărârea în cauză.*

În acest sens, Curtea a reținut că principiul autorității de lucru judecat are o importanță deosebită atât în

ordinea de drept comunitar, cât și în cadrul ordinii juridice a fiecărui stat membru, fiind o garanție a stabilității raporturilor juridice. [... citește mai departe \(1-11\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

☐ **CAPITOLUL III: Procedura de executare**

☐ **Art. 22: Titlul executoriu**

~~Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile, prin care s-au admis acțiunile formulate potrivit dispozițiilor prezentei legi, constituie titluri executorii.~~

~~Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au respins acțiunile formulate potrivit dispozițiilor prezentei legi și s-au acordat cheltuieli de judecată se investesc cu formulă executorie și se execută silit, potrivit dreptului comun.~~

~~► (la data 02-aug-2007 Art. 22 din capitolul III modificat de Art. I, punctul 31. din [Legea 262/2007](#))~~

Hotărârile judecătorești definitive pronunțate potrivit prezentei legi sunt titluri executorii.

► (la data 15-feb-2013 Art. 22 din capitolul III modificat de Art. 54, punctul 6. din titlul IV din [Legea 76/2012](#))

1.

În contenciosul administrativ, regula este executarea din oficiu a actelor, potrivit principiului *executio ex officio*. Prin urmare, nu mai este nevoie de investirea cu formulă executorie potrivit dreptului comun⁴⁸.

2.

Cerere de investire cu formulă executorie a unei hotărâri pronunțate de instanța de contencios administrativ. Determinarea instanței competente [Legea nr. 554/2004, art. 2 alin. (1) lit. Ț), art. 22, art. 24, art. 25; Codul de procedură civilă, art. 374 alin. (2)] Din interpretarea – în sensul producerii de efecte – a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 554/2004, coroborate cu cele ale art. 24-25 din aceeași lege, rezultă că hotărârile judecătorești pronunțate de instanța de contencios administrativ prin care se instituie obligația de plată a unor sume de bani cu titlu de despăgubiri, compensații, penalități ori cheltuieli de judecată se investesc cu formulă executorie și se execută silit potrivit dreptului comun, reprezentat de Codul de procedură civilă (*I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 1897 din 5 aprilie 2012, www.scj.ro, Decizii rezumate*).

[... citește mai departe \(1-2\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotată din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

„Potrivit art. 403 alin. (4) C. pr. civ., «în cazuri urgente, dacă s-a plătit cautiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de executare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cautiunea dispusă de instanță, dacă este cazul».

Sub aspectul condițiilor procedurale referitoare la soluționarea fără citarea părților a cererii de suspendare provizorie a executării, este de reținut faptul că textul art. 403 alin. (4) C. pr. civ. este suficient de clar pentru a nu permite interpretări sau susțineri hazardate în sensul obligației de îndeplinire a procedurii de citare. Aceeași opinie este împărtășită și de literatura de specialitate. [... citește mai departe \(1-2\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

☐ **Art. 23: Obligația publicării**

► (la data 28-mar-2016 Art. 23 din capitolul III a fost în legătură cu [Decizia 4/2016](#))

► (la data 25-iun-2015 Art. 23 din capitolul III a se vedea referințe de aplicare din [Decizia 10/2015](#))

~~Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile, prin care s-au anulat acte administrative cu caracter normativ, sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Ele se publică în Monitorul Oficial al României, Partea 1, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, la cererea instanței de executare ori a reclamantului, fiind scutite de plata taxelor de publicitate.~~

Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Acestea se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanțelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de plata taxelor de

publicare.

▶ (la data 02-aug-2007 Art. 23 din capitolul III modificat de Art. I, punctul 32. din [Legea 262/2007](#))

1.

Instanțele judecătorești pronunță în cadrul contenciosului administrativ hotărâri judecătorești cu efecte *erga omnes*, ca o derogare de la relativitatea hotărârilor judecătorești. Este vorba de anularea în tot sau în parte a unui act administrativ cu caracter normativ.

Acestea se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în cazul actelor normative ale administrației publice centrale și în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, în cazul actelor autorităților administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale.

2.

Hotărâre judecătorească de anulare a unui act administrativ normativ. Efecte (Legea nr. 554/2004, art. 23). Prin derogare de la principiul efectului relativ al hotărârilor judecătorești, hotărârea judecătorească de anulare a unui act administrativ normativ produce efecte *erga omnes* după cum și actul administrativ ce se execută produce în practică aceleași efecte. Așa fiind, această trăsătură a hotărârii judecătorești conduce în mod logic la concluzia că hotărârea judecătorească prin care a fost anulat parțial sau total un act administrativ cu caracter normativ produce efecte față de toate subiectele de drept ca și deciziile Curții Constituționale (art. 147 alin. final din Constituția României). Cu toate acestea, este de observat că efectele *erga omnes* se produc doar pentru viitor (*ex tunc*) aspect ce rezultă fără tăgadă din prevederile art. 23 fraza I din Legea nr. 554/2004, în fine. Ca atare, efectele dispariției efectelor juridice ale actului administrativ normativ se localizează începând cu data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care s-a anulat actul respectiv (C.A. Cluj, secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 716 din 19 februarie 2009, în R.R.D.A. nr. 2 din data de 31 martie 2010).

[... citește mai departe \(1-2\)](#)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Hotărâre judecătorească de anulare a unui act administrativ cu caracter normativ. Efecte asupra cauzelor în curs de judecată

Dispozițiile art. 23 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că hotărârea judecătorească irevocabilă/definitivă prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ produce efecte și în privința actelor administrative individuale emise în temeiul acestuia, care, la data publicării hotărârii judecătorești de anulare, sunt contestate în cauze aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor judecătorești [ICC], *Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dec. nr. 10 din 11 mai 2015, publicată în M. Of. nr. 458 din 25 iunie 2015, obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) NCPC*.

2.

Efectul *erga omnes* al hotărârii judecătorești de anulare a unui act administrativ cu caracter normativ.

Momentul de la care se produce. Acțiune în despăgubire formulată de un terț... [citește mai departe \(1-5\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Art. 24: Obligația executării

~~(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris, executarea hotărârii definitive și irevocabile se va face în termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.~~

~~(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se va aplica conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20 % din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere.~~

~~(3) Neexecutarea sau nerespectarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile pronunțate de instanța de contencios administrativ și după aplicarea amenzii prevăzute la alin. (2) constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 25.000.000 lei la 100.000.000 lei.~~

~~(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și~~

irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.

~~(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere.~~

~~(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la penalități, în condițiile art. 894 din **Codul de procedură civilă**.~~

~~→ (la data 15-feb-2013 Art. 24, alin. (2) din capitolul III modificat de Art. 54, punctul 7. din titlul IV din **Legea 76/2012**)~~

~~(2¹) Dispozițiile **Codului de procedură civilă** privind executarea silită rămân aplicabile.~~

~~→ (la data 15-feb-2013 Art. 24, alin. (2) din capitolul III completat de Art. 54, punctul 8. din titlul IV din **Legea 76/2012**)~~

~~(3) Neexecutarea din motive imputabile sau nerespectarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile pronunțate de instanța de contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la data aplicării amenzii prevăzute la alin. (2), constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 2.500 lei la 10.000 lei.~~

~~→ (la data 02-aug-2007 Art. 24 din capitolul III modificat de Art. I, punctul 33. din **Legea 262/2007**)~~

~~→ (la data 01-feb-2014 Art. 24, alin. (3) din capitolul III abrogat de Art. 161 din titlul II din **Legea 187/2012**)~~

Art. 24: Obligația executării

(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

→ (la data 20-dec-2016 Art. 24, alin. (1) din capitolul III a se vedea referințe de aplicare din **Decizia 35/2016**)

(2) În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se duce la îndeplinire prin executare silită, parcurgându-se procedura prevăzută de prezenta lege.

~~→ (3) La cererea creditorului, în termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, care curge de la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) și care nu au fost respectate, instanța de executare, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 905 din **Codul de procedură civilă**.~~

~~*) Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate și constată că soluția legislativă potrivit căreia încheierea prevăzută de art. 24 alin. (3) este "definitivă" este neconstituțională.~~

~~→ (la data 26-feb-2016 Art. 24, alin. (3) din capitolul III atacat de (excepție admisă) Actul din **Decizia 898/2015**)~~

(3) La cererea creditorului, în termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, care curge de la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) și care nu au fost respectate în mod culpabil, instanța de executare, prin hotărâre

dată cu citarea părților, aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 906 din **Codul de procedură civilă**.

▶(la data 02-aug-2018 Art. 24, alin. (3) din capitolul III modificat de Art. I, punctul 21. din **Legea 212/2018**)

~~(4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a amenzii și de acordare a penalităților debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce se va datora statului și suma ce i se va datora lui cu titlu de penalități, prin hotărâre dată cu citarea părților. Totodată, prin aceeași hotărâre, instanța va stabili, în condițiile art. 891 din **Codul de procedură civilă**, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației.~~

▶(la data 16-mai-2018 Art. 24, alin. (4) din capitolul III a se vedea referințe de aplicare din **Decizia 12/2018**)

(4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării hotărârii de aplicare a amenzii și de acordare a penalităților debitorul, în mod culpabil, nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma ce se va datora statului și suma ce i se va datora lui cu titlu de penalități, prin hotărâre dată cu citarea părților. Totodată, prin aceeași hotărâre, instanța va stabili, în condițiile art. 892 din **Codul de procedură civilă**, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației.

▶(la data 02-aug-2018 Art. 24, alin. (4) din capitolul III modificat de Art. I, punctul 21. din **Legea 212/2018**)

(5) În lipsa cererii creditorului, după împlinirea termenului prevăzut la alin. (4), compartimentul executări civile al instanței de executare va solicita autorității publice relații referitoare la executarea obligației cuprinse în titlul executoriu și, în cazul în care obligația nu a fost integral executată, instanța de executare va fixa suma definitivă ce se va datora statului prin hotărâre dată cu citarea părților.

▶(la data 19-oct-2014 Art. 24 din capitolul III modificat de Art. IV, punctul 1. din **Legea 138/2014**)

▶(la data 01-apr-2016 Art. 24, alin. (5) din capitolul III a se vedea referințe de aplicare din **Decizia 3/2016**)

1.

Hotărârile pronunțate de instanțele de contencios administrativ au în vedere obligațiile de a face ale autorităților publice, care au ca obiect: încheierea, modificarea sau emiterea unui act juridic ori a altui înscris, care nu pot fi aduse la îndeplinire de către creditor sau de alte persoane pe cheltuiala debitorului. Prin urmare, aceste hotărârri nu pot fi aduse la îndeplinire prin intermediul executorului judecătoresc⁴⁹.

Dacă autoritatea publică nu execută de bunăvoie hotărârea judecătorească definitivă în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar dacă un termen nu este prevăzut, în cel mult 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate prin hotărâre, dacă este vinovată, i se va aplica o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere.

2.

... citeste mai departe (1-6)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Prima modificare adusă art. 24 din Legea nr. 554/2004 vizează corelarea alin. (1) cu noțiunea de „hotărâre definitivă” cu care operează actualul Cod de procedură civilă, fiind înlăturată din terminologia procesual civilă noțiunea de „hotărâre irevocabilă”.

2.

În al doilea rând, se observă că legiuitorul a reglementat în mod expres posibilitatea creditorului de a trece la executarea silită în cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa rezultată din aplicarea normelor cu caracter administrativ, regulile aplicabile în acest caz fiind cele prevăzute de Legea nr. 554/2004.

3.

În privința termenului de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, acesta curge fie de la expirarea termenului prevăzut în cuprinsul hotărârii definitive, fie, în lipsa unui astfel de termen, de la expirarea termenului de cel mult 30 de zile de la data rămânării definitive a hotărârii. [... citește mai departe \(1-7\)](#)

OPRINA Evelina; GARBULET Ioan, Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Codului de Procedura Civilă din 31-mar-2015, Universul Juridic

Repere ale jurisprudenței CEDO

1.

Executarea – parte integrantă a procesului

În cauza *Șandor c. României*¹¹⁵, Curtea de la Strasbourg a reținut că „executarea unei sentințe sau a unei decizii, indiferent de instanța care o pronunță, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din proces, în sensul articolului 6 (1) din Convenție. Dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre definitivă și obligatorie să rămână fără efect în detrimentul unei părți”.

O hotărâre prin care se constată o încălcare antrenează, pentru statul pârât, obligația juridică de a pune capăt încălcării constatate și de a elimina consecințele acesteia, pentru a restabili, în măsura posibilului, situația anterioară acesteia. În cazul neexecutării, reclamantul poate suferi atât un prejudiciu material, cât și un prejudiciu moral, în special din cauza frustrării provocate de refuzul administrației de a executa sentința. [... citește mai departe \(1-16\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

~~Art. 25: Instanța de executare~~

~~(1) Sancțiunea și despăgubirile prevăzute la art. 24 alin. (2) se aplică, respectiv se acordă, de instanța de executare, la cererea reclamantului. Hotărârea se ia în camera de consiliu, de urgență, cu citarea părților.~~

~~(2) Cererea prevăzută la alin. (1) este scutită de taxa de timbru.~~

~~(3) Hotărârea pronunțată de instanța de executare poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.~~

~~(3) Hotărârea pronunțată de instanța de executare poate fi atacată cu recurs, în termen de 5 zile de la comunicare.~~

~~(la data 02-aug-2007 Art. 25, alin. (3) din capitolul III modificat de Art. I, punctul 34. din [Legea 262/2007](#))~~

~~(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică, în mod corespunzător, și pentru punerea în executare a hotărârilor instanțelor de contencios administrativ date pentru soluționarea litigiilor ce au avut ca obiect contracte administrative.~~

Art. 25: Instanța de executare

(1) Instanța de executare, care în materia contenciosului administrativ este, potrivit art. 2 alin. (1) lit. Ț), instanța care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ, aplică, respectiv acordă sancțiunea și penalitățile prevăzute la art. 24 alin. (3), fără a fi nevoie de investirea cu formulă executorie și de încuviințarea executării silită de către executorul judecătoresc.

~~(2) Cererile prevăzute la art. 24 alin. (3) și (4) se judecă în camera de consiliu, de urgență și sunt scutite de taxa judiciară de timbru.~~

(2) Cererile prevăzute la art. 24 alin. (3) și (4) se judecă în camera de consiliu, de urgență, și sunt scutite de taxa judiciară de timbru. Procedura prevăzută la art. 200 și 201 din [Codul de procedură civilă](#) nu este aplicabilă. Întâmpinarea este obligatorie și se depune la dosarul cauzei cu cel puțin 3 zile înainte de termenul de judecată. Reclamantul va lua cunoștință de conținutul întâmpinării de la dosarul cauzei. Instanța poate acorda un nou termen de judecată în cazul în care reclamantul solicită amânarea pentru a lua cunoștință de conținutul întâmpinării.

~~(la data 02-aug-2018 Art. 25, alin. (2) din capitolul III modificat de Art. I, punctul 22. din [Legea 212/2018](#))~~

~~(3) Hotărârea pronunțată în condițiile art. 24 alin. (4) este supusă numai apelului în termen de 5 zile de la comunicare. Dacă hotărârea a fost pronunțată de curtea de apel ea va fi supusă recursului, în același termen.~~

(3) Hotărârile pronunțate în condițiile art. 24 alin. (3) și (4) sunt supuse numai recursului, în termen de 5 zile de la comunicare.

► (la data 02-aug-2018 Art. 25, alin. (3) din capitolul III modificat de Art. I, punctul 22. din Legea 212/2018)

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică, în mod corespunzător, și pentru punerea în executare a hotărârilor de contencios administrativ date pentru soluționarea litigiilor ce au avut ca obiect contracte administrative.

► (la data 19-oct-2014 Art. 25 din capitolul III modificat de Art. IV, punctul 2. din Legea 138/2014)

1.

Instanța de executare este instanța care are competența de a soluționa litigiul în fond.

De asemenea, cererile prevăzute la art. 24 alin. (3) și (4) se judecă de instanța de executare. Prin urmare, aplicarea sancțiunilor amenzilor civile și a penalităților de întârziere sunt de competența instanței de executare.

2.

Litigiu având ca obiect aplicarea sancțiunii prevăzută de art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 pentru nerespectarea termenului de executare a unei hotărâri pronunțate de instanța de contencios administrativ. Judecarea cauzei în ședință publică. Consecințe [Constituția României, art. 127; C. pr. civ., art. 105 alin. (2) și art. 121 alin. (1); Legea nr. 554/2004, art. 25 alin. (2)]. Potrivit dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, hotărârea prin care se aplică, respectiv se acordă, de instanța de executare, la cererea reclamantului, sancțiunea și despăgubirile prevăzute la art. 24 alin. (2) din aceeași lege, se ia în camera de consiliu, de urgență, cu citarea părților. Această normă legală are un caracter imperativ, derogatoriu de la principiul publicității dezbaterilor, consacrat de art. 127 din Constituția României și art. 121 alin. (1) C. pr. civ., astfel că hotărârea luată în ședință publică iar nu în camera de consiliu, este lovită de nulitate, în condițiile art. 105 alin. (2) C. pr. civ. (*I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 3509 din 30 iunie 2010, www.scj.ro, Decizii rezumate*).

... citește mai departe (1-2)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Prin modificările aduse de Legea nr. 138/2014, s-a clarificat noțiunea de „instanță de executare” în materia contenciosului administrativ, stabilindu-se că aceasta este, potrivit art. 2 alin. (1) lit. Ț), instanța care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ.

Se instituie, așadar, o excepție de la norma de drept comun de competență materială a instanței de executare, în materia contenciosului administrativ fiind tribunalul sau curtea de apel, după distincțiile legate de poziționarea autorității administrative emitente a actului în ierarhia autorităților publice și de criteriul valoric, distincții realizate de art. 10 din Legea nr. 554/2004.

2.

De asemenea, alin. (1) instituie și o a doua derogare de la normele de drept comun, prevăzând că nu este necesară nici investirea cu formulă executorie și nici încuviințarea executării silite de către executorul judecătoresc a hotărârii prin care instanța de executare aplică, respectiv acordă sancțiunea și penalitățile prevăzute la art. 24 alin. (3). ... citește mai departe (1-3)

OPRINA Evelina; GARBULET Ioan, Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Codului de Procedura Civilă din 31-mar-2015, Universul Juridic

1.

Contestație la executare. Instanța competentă. Interpretarea art. 2 alin. (1) lit. Ț) [în prezent lit. Ț) din Legea contenciosului administrativ]

Art. 2 alin. (1) lit. Ț) din Legea nr. 554/2004 explică semnificația termenului de „instanță de executare” la care se referă art. 25 din Legea nr. 554/2004 și care privește sancțiunile și despăgubirile prevăzute de art. 24 alin. (2) din același act normativ, care se acordă de aceasta la cererea reclamantului.

Executării silite propriu-zise, chiar dacă este vorba de o hotărâre a instanței de contencios administrativ, i se aplică prevederile Codului de procedură civilă, la care face trimitere art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Dacă obiectul cauzei constă într-o contestație la executare formulată în temeiul art. 399-404 C. pr. civ., nefiind solicitată aplicarea unor sancțiuni prevăzute de art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, competența soluționării ei revine Judecătoriei Târgoviște (*Trib. Dâmbovița, s. com. cont. adm., sent. nr. 537 din 16 aprilie 2007*). ... citește mai departe (1-3)

▣**Art. 26: Acțiunea în regres**

~~Conducătorul autorității publice se poate îndrepta cu acțiune împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun. În cazul în care cei vinovați sunt funcționari publici, se vor aplica reglementările speciale.~~

Conducătorul autorității publice se poate îndrepta cu acțiune împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun. În cazul în care cei vinovați sunt demnitari sau funcționari publici, se aplică reglementările speciale.

▶(la data 02-aug-2007 Art. 26 din capitolul III modificat de Art. I, punctul 35. din [Legea 262/2007](#))

1.

Articolul 26 din Lege are în vedere dreptul la acțiune în regres al conducătorului autorității publice împotriva persoanei care avea obligația de a aduce la îndeplinire hotărârea instanței de contencios, dar nu și-a îndeplinit această obligație.

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Angajarea răspunderii patrimoniale a funcționarului public pentru prejudiciul produs prin neexecutarea culpabilă a unor hotărâri judecătorești. Procedura aplicabilă

Prejudiciul a cărui acoperire se solicită rezidă în sumele plătite către două persoane reintegrate în muncă prin hotărâri judecătorești irevocabile – drepturi salariale, contravaloarea tichetelor de masă, contribuții aferente drepturilor salariale și cheltuieli de judecată și de executare silită –, iar potrivit susținerilor recurente-reclamante, intimatul-pârât este autorul faptelor culpabile cauzatoare de prejudicii, constând în îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de numire și destituire în funcții și nepunerea în aplicare a unor hotărâri judecătorești executorii de drept.

În acest context factual, instanța de control judiciar împărtășește concluzia la care a ajuns judecătorul fondului, în sensul că raportul juridic dedus judecății se încadrează în prevederile art. 84 lit. a) din Legea nr. 188/1999, astfel că repararea pagubelor se dispune prin emiterea unui ordin sau dispoziții de imputare sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plată, în condițiile tezei I a art. 85 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, iar nu printr-o acțiune în despăgubire adresată direct instanței de judecată... [citește mai departe \(1-2\)](#)

[departe \(1-2\)](#)

▣**CAPITOLUL IV: Dispoziții tranzitorii și finale**

▣**Art. 27: Judecarea cauzelor aflate pe rol**

Cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanței.

1.

A se vedea și art. 15 alin. (2) din Constituție și art. 3 din Legea nr. 76/2012.

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Act administrativ cu caracter normativ. Acțiune în anulare. Legea aplicabilă

Prin cererea de chemare în judecată a fost atacată, pe cale de acțiune directă în contencios administrativ, H.G. nr. 1188/2001, act administrativ având caracter normativ, ce reglementează normele metodologice de recalculare a pensiilor militare de stat.

Acțiunea a fost înregistrată la instanța de fond la data de 24 noiembrie 2005, fiind supusă prevederilor Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, intrată în vigoare la data de 6 ianuarie 2005.

Potrivit norme tranzitorii cuprinse în art. 27 din Legea nr. 554/2004, numai cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a acestei legi urmau să se judece în continuare potrivit legii anterioare, aplicabile la momentul sesizării instanței.

Prin urmare, faptul că H.G. nr. 1188/2001 este anterioară Legii nr. 554/2004 nu înlătură aplicarea actului normativ menționat în cauza de față (*ICCJ, s. cont. adm. fisc., dec. nr. 3398 de la 13 octombrie 2006, nepublicată*)... [citește mai departe \(1-2\)](#)

[departe \(1-2\)](#)

▣**Art. 28: Completarea cu dreptul comun**

~~(1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în~~

~~drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte, precum și cu procedura reglementată de prezenta lege. Compatibilitatea aplicării unor norme ale Codului de procedură civilă se stabilește de instanță, cu prilejul soluționării excepțiilor.~~

~~(2) Acțiunile introduse de Avocatul Poporului, de Ministerul Public, de prefect și de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, precum și cele introduse împotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase.~~

~~(1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte. Compatibilitatea aplicării normelor de procedură civilă se stabilește de instanță, cu prilejul soluționării cauzei.~~

(1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile **Codului civil** și cu cele ale **Codului de procedură civilă**, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte.

► (la data 15-feb-2013 Art. 28, alin. (1) din capitolul IV modificat de Art. 54, punctul 9. din titlul IV din **Legea 76/2012**)

(2) Instanța de contencios administrativ nu poate suspenda judecarea pricinii când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune săvârșită în legătură cu actul administrativ atacat, dacă reclamantul - persoană vătămată - stăruie în continuarea judecării pricinii.

(3) Acțiunile introduse de persoanele de drept public și de orice autoritate publică, în apărarea unui interes public, precum și cele introduse împotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase, cu excepția situației în care sunt formulate și pentru apărarea drepturilor sau intereselor legitime de care pot dispune persoanele fizice sau juridice de drept privat.

► (la data 02-aug-2007 Art. 28 din capitolul IV modificat de Art. I, punctul 36. din **Legea 262/2007**)

1.

Articolul 28 consacră completarea Legii speciale nr. 554/2004 cu normele dreptului comun, respectiv Codul civil și Codul de procedură civilă.

Însă spre deosebire de Codul de procedură civilă, art. 28 alin. (2) nu permite suspendarea judecării cauzei atunci când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune săvârșită în legătură cu actul administrativ atacat, dacă reclamantul stăruie în continuarea judecării.

Potrivit alineatului 3 al art. 28 privește dreptul reclamantului de a renunța la judecată. Astfel, acțiunea în contencios obiectiv nu mai poate fi retrasă, fiind posibilă numai cea în contencios subiectiv.

2.

Litigiu având ca obiect o cerere întemeiată pe dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004. Obligația citării conducătorului autorității publice [Legea nr. 554/2004, art. 28 alin. (1); C. pr. civ., art. 304 pct. 5].

Hotărârea prin care s-a dispus, în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, sancționarea conducătorului unei autorități publice cu amenda de 20% din salariul minim pe economie pe zi întârziere, pronunțată de instanța de executare în contradictoriu doar cu autoritatea publică obligată la emiterea actului administrativ, și fără citarea în cauză a conducătorului respectivei autorități, este nelegală, fiind dată cu încălcarea principiului contradictorialității și a dreptului la apărare al conducătorului autorității publice, care deși are recunoscută de legiuitor calitatea procesuală pasivă sub aspectul amenzii pe zi de întârziere, a fost pus în imposibilitatea de a formula apărări sau de a invoca eventuale excepții în cadrul litigiului astfel judecat (I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 659 din 9 februarie 2012, www.scj.ro, Decizii rezumate).

... citește mai departe (1-2)

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Verificarea compatibilității normelor Codului de procedură civilă cu raporturile de drept administrativ. Act de justiție

Prin Decizia nr. 673 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 937 din 20 noiembrie 2006, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (4), art.

15 și art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, Curtea Constituțională a constatat că, potrivit regulii generale, normele legilor speciale se completează cu normele dreptului comun, însă compatibilitatea dispozițiilor Legii contenciosului administrativ cu dreptul comun procesual se stabilește, potrivit textului de lege criticat, de către instanță, cu prilejul soluționării excepțiilor, în măsura în care normele Codului de procedură civilă nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte, precum și cu procedura reglementată prin prezenta lege. Ca atare, numai judecătorul, în calitate de suveran al actului de justiție, poate decide asupra acestui aspect, care nu se constituie, așadar, într-un motiv de neconstituționalitate... [citește mai departe \(1-22\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

☐ **Art. 29: Corelarea terminologică**

Ori de câte ori într-o lege specială anterioară prezentei legi se face trimitere la Legea contenciosului administrativ nr. [29/1990](#) sau generic la instanța de contencios administrativ, trimiterea se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta lege.

1.

Articolul 29 conține o soluție de tehnică legislativă, răspunzând rigorilor de sistematizare și unificare a legislației, cuprinse în Capitolul II al Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

De asemenea, au fost avute în vedere dispozițiile art. 50 alin. (4) din Legea nr. 24/2000, potrivit cărora la modificarea, completarea sau abrogarea normei la care s-a făcut trimitere în actul de modificare, completare sau abrogare trebuie avută în vedere situația juridică a normei de trimitere.

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

☐ **Art. 30: Dispoziții tranzitorii**

Până la constituirea tribunalelor administrativ-fiscale, litigiile se soluționează de secțiile de contencios administrativ ale tribunalelor.

1.

Conflict de competență. Noțiunea de „instanță”. Competența unei secții a tribunalului
Noțiunea de „instanță”, folosită de art. 20 C. pr. civ., nu poate fi interpretată decât în sens larg, ca vizând atât instanțele judecătorești propriu-zise, astfel cum sunt ele prevăzute de Legea nr. 303/2004, cât și secțiile ce intră în componența acestora, rațiunile pentru care conflictele de competență pot apărea între instanțe subzistând și în cazul declinărilor reciproce între secțiile aceleiași instanțe, ele vizând, în ambele cazuri, competența de a judeca în anumite materii.

Potrivit teoriei generale a dreptului procesual civil, atât competența materială a instanțelor, cât și competența materială sau funcțională a secțiilor unei instanțe reprezintă aptitudinea, dreptul acestora de a judeca în anumite materii, iar declinările și conflictele de competență sunt consecința inaptitudinii de a judeca în anumite materii... [citește mai departe \(1-6\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

☐ **Art. 31: Intrarea în vigoare**

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. [29/1990](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 8 noiembrie 1990, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

1.

Excepție de nelegalitate. Condiții. Act administrativ unilateral. Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, legalitatea unui act administrativ unilateral poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.

Având în vedere că art. 31 al acestei legi precizează că legea intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării, rezultă că intrarea în vigoare s-a făcut pe data de 7 ianuarie 2005, urmând ca dispozițiile ei să se aplice numai actelor administrative emise după această dată, nu și celor emise anterior (*I.C.C.J., secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 1861 din 23 mai 2006, în P.R. nr. 7 din data de 28 septembrie 2007*).

Wolters Kluwer, Legea contenciosului administrativ adnotata din 31-ian-2015, Wolters Kluwer

1.

Lege specială. Imposibilitatea abrogării printr-o lege generală

Este adevărat că prin art. 31 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, conținând dispoziții de abrogare expresă a Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, se fac și precizări referitoare la abrogarea oricăror alte dispoziții contrare.

Dar, este de observat că O.G. nr. 105/1999, cu modificările și completările ulterioare, este un act normativ cu caracter de lege specială, care cuprinde norme derogatorii de la dreptul comun în materia contenciosului administrativ reglementat prin Legea nr. 554/2004.

Așa fiind, dispozițiile de drept comun în materia contenciosului administrativ, cuprinse în Legea nr.

554/2004, sunt aplicabile în domeniul la care se referă O.G. nr. 105/1999, modificată și completată prin

Legea nr. 189/2000, numai în măsura în care prevede aspecte nereglementate de această lege specială.

Altfel ar însemna să fie încălcat principiul potrivit căruia legile speciale, cuprinzând norme derogatorii de la dreptul comun, aplicabile numai într-o anumită materie pe care o reglementează, sunt de strictă interpretare... [citește mai departe \(1-3\)](#)

BOGASIU Gabriela, Legea contenciosului administrativ din 31-iul-2015, Universul Juridic

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 1154 din data de 7 decembrie 2004

*) Cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a Legii nr. **554/2004** vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanței. Prin excepție, punerea în executare a hotărârilor definitive și irevocabile pronunțate în temeiul Legii nr. **29/1990** și neexecutate la data intrării în vigoare a Legii nr. **554/2004** se face în conformitate cu prevederile acesteia.

) Dispozițiile referitoare la excepția de nelegalitate și la garanțiile procesuale prevăzute de Legea nr. **554/2004, cu modificările ulterioare, se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi. Excepția de nelegalitate poate fi invocată și pentru actele administrative unilaterale emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. **554/2004**, în forma sa inițială, cauzele de nelegalitate urmând a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.

***) Hotărârile judecătorești pronunțate în baza Legii nr. **554/2004**, rămase definitive și irevocabile fără soluționarea pe fond a excepției de nelegalitate, care a fost respinsă ca inadmisibilă, pot forma obiectul unei cereri de revizuire, care se poate introduce în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

▶(la data 02-aug-2007 Actul a se vedea referinte de aplicare din Art. I, punctul 36. din **Legea 262/2007**)

Forma sintetică la data 21-apr-2021. Acest act a fost creat utilizând tehnologia SintAct®-Acte Sintetice. SintAct® și tehnologia Acte Sintetice sunt mărci înregistrate ale Wolters Kluwer.